Profesor Alex. I. Băleanu
Directorul Arhivelor Statului din Iaşi
şi
C. A. Stoide
Profesor

Documente Moldoveneşti

privitoare la familia de boeri Neaniul

◆ cu un studiu ◆

— IAŞI —
TIPOGRAFIA ALEXANDRU ŢEREK
— 1938 —

Profesor Alex. I. Băleanu
Directorul Arhivelor Statului din Iaşi
şi
C. A. Stoide
Profesor

Documente Moldoveneşti
privitoare la familia de boeri Neaniul
cu un studiu

— 1938 —

Iaşi Tipografia „Alexandru Ţerek", Str. Mârzescu 9

Prefață

Cartea de față cuprinde un mănunchiu de documente pe care, cu multă bunăvoință, le-a dăruit Arhivelor Statului din Iași domnul Al. Cantacuzino-Pașcanu.

Ea se referă la satul Tomești, din vechiul ținut al Cârligăturii, astăzi dispărut. Din aceste documente se desprinde clar felul în care zi de zi și an cu an un mic boer, un vornic de gloate, Neaniul și-a croit moșii întinse. Marele număr de documente în legătură cu acest boerinaș ne-a ispitit să adăogăm la acele dăruite de domnul Al. Cantacuzino-Pașcanu și un număr de alte câteva documente inedite pe care le posedăm noi, precum și să căutăm să urmărim în publicațiile de documente știri care să ne ajute a pune în evidență cât mai complect figurile modestului boer, care a fost Neaniul, Vornic de Gloate și Logofăt al II și a fiului său, Gavrilaș Neaniul.

Nu putem încheia aceste puține rânduri de prefață, fără a aduce viile noastre mulțumiri d-lui Al. Cantacuzino-Pașcanu.

Documentele familiei Neaniul cu un studiu

Alături de studiul carierei publice a unui boier mare care şi-a înscris de zeci de ori numele în istoria evenimentelor timpului, de acela al unui cărturar care „migălind vorbă cu vorbă c'o îndărătnicie crudă“, ne-a lăsat o însemnare de cronică sau măcar o traducere cu conţinut teologic ori juridic, alături de cunoaşterea vieţii acestora, îşi are rostul credem şi studiul vieţii unui boier din clasa de mijloc. Importanţa unui astfel de studiu e de netăgăduit. El ne învederează condiţiile de trai şi sforţările limitate de tradiţia timpului ale carierei unuia dintre cei mici. Dar mai ales, acest studiu ne face să întrezărim, căci adesea din doc. nu putem afla, ce puteri sufleteşti nebănuite au putut rezida în obscurul care o viaţă întreagă, în cazul celui de care ne ocupăm, a semnat mărturii de hotărnicie în calitate de vornic de poartă, alergând de la un capăt al ţării la altul, acolo unde nevoile dregătoriei îl mânau ; rupându-şi din timp pentru a se ocupa de propriile interese, mărindu-şi pe cât mai mult proprietăţile, conştient că numai pe calea aceasta va putea pătrunde în clasa cea mai înaltă a boerimei.

Dacă la sfârşitul vieţii a putut ajunge log. al doilea, dacă şi-a măritat fetele în lumea celor de sus şi a lăsat fiului destule proprietăţi şi legături între boeri, el se putea socoti fericit, aşteptându-şi sfârşitul în linişte ca pe o bine meritată odihnă după o viaţă de trudă şi sbucium rodnic.

Intemeetorul neamului de care ne propunem să vorbim în cele ce urmează e dintre aceştia. In doc. timpului se întâlneşte numai cu numele de Neniul

sau Neaniul [1]). E obişnuitul fel de a se numi al întemeetorilor de familie. Despre părintele său, el singur nu vorbeşte. N'avea dece să-l amintească. Concepţia utilitaristă a timpului nu-i permitea. Nu i-a lăsat proprietăţi pentru a le preciza provenienţa, amintind astfel pe acel ce i-le transmisese [2]). N'a fost un nume cunoscut cu care să se poată mândri şi eventual să-i fie şi sprijin. Poate când se ridicase din copilărie părintele său trecuse dintre cei vii.

Aşa s'a întâmplat şi cu alţii. Cine ar putea spune ceva precis despre tatăl lui Costin Hatmanul, al lui Neculai Milescul şi încă a atâtor altora, dintre

1) Deşi rar, numele de Neniul sau Neaniul se întâlneşte din când în când în doc. timpului atât pentru Moldova cât şi pentru Ţara Românească. La 12 Iunie 1614 vinde părţi din Dumbrăveni lui Constantin sin Cehan o „Nastasia, fata Neaniului, nepoata lui Lupe (Ghibănescu, Surete XVI, p. 23). Alte părţi din Dumbrăveni, le cumpără acelaş de la „Nastasia fata Neaniului,", la 4 Martie 1621 (Ghib. l. cit. p. 63).

La 10 Aprilie 1638 Vasile V. Lupu judecă pricina dintre *Neniu* Brahă şi alţii, pentru Ruptura pe Berheciu, în ţinut Tecuci (Inedit, Arh. Stat. Iaşi, Tr. 67, op. 75, dos. 1, fila 49).

La 22 April 1640 Vasile Lupu întăreşte cumpărături în Prigorceni făcute de Apostol Cehan, între altele şi pe cea făcută de la „Andronic, fiul Neaniului" (Ghib. Surete XVI, p. 68). Un Neniu cizmar se întâlneşte în Iaşi. (Documente din 30 August 1666, Ion Neculce V. p. 171 şi de la 3 Martie 1669. Ibidem p. 125). La 8 Iunie 1667 se întâlnesc un Toader şi Gheorghe cu sora lor Drăguna „feciorii Neniului din Olăşăi "(Ghib. Surete. IV. p. 198). Pentru Ţara Românească cităm un „popă Roman martor ot Poiana. Opriian i brat eg. Neaniul" (Ghib. Surete VI, p. 24-5 şi chiar un „Neniul fost mare comis", jurător într'un doc. din 30 Iulie 1656 (Ghib. Surete VI p. 217-8.

2) Totuşi două doc., unul din 15 Martie şi altul din 25 Mai 1646 vorbesc de cumpărături făcute de Lungul Armaşul în Armeneşti şi Ţibăneşti de la un Neniul, feciorul lui Marcu Motrea. (Ghib. Isp. IV. II. p. 70, şi Iorga, St. şi Doc. VII p. 79). Cea ce ar pleda pentru o identificare a acestui Neniul cu vornicul de poartă e împrejurarea că aceste ocine sunt revendicate mai târziu, prin 1668 de Gavrilaş, fiul vornicului Neaniul. Le câştigă chiar în virtutea dreptului de protemisis, ca unul ce le cumpărase altă dată şi fusese silit să le restitue (St. şi Doc. VII, p. 87). Cu toată această dublă coincidenţă, de nume şi de împrejurări, sunt îndoeli asupra filiaţiei Marcu Motrea-Neaniul Vornicul, între altele şi prin aceia că acest Neniul, fiul lui Motrea nu e arătat că ar fi fost vornic de poartă, dregătorie în care se găsea la 1646 boerul despre care ne ocupăm, aşa cum cerea obiceiul timpului. Se amintesc un frate şi o soră ai acestui.

boerii ţării Moldovei. Ridicat de jos, din lumea celor care n'au un nume decât pentru vecinul de sat şi pentru preotul care le cântă rugăciunile la botez la cununie şi la înmormântare, Neaniul a fost un om mai deschis la minte decât alţii, mai stăruitor şi poate mai aprig şi mai „apucător" [1]).

Cariera publică a lui Neaniul. După toate probabilităţile, lumina zilei a văzut-o în ţinutul Cârligăturei, în unul din satele care mai târziu a făcut corp din vastele latifundii ale acestui om nou. A învăţat buchele căpătând şi ceva cunoştinţe de slavoneşte; aceste învăţături şi o scriere frumoasă i-au deschis uşa unei "cancelarii" de pe lângă vr'un mare dregător. Prima demnitate în care-l întâlnim e acea de diac. Nestor Ureache „biv vel vornic" (doc. e dintre 1614—1617) îl sprijine faţă de încălcările unui Seapteş. I se spune „Nianiul diac din Oneşti" [2]). Ceva mai târziu (poate prin 1621), la 12 Mai, Ionaşcu Ghenghe mare log. îl judecă pentru o pâră cu med. Capşea din Todireşti. Moşia în litigiu era Roşiorii din ţinutul Cârligăturei. Alături de Neaniul şi contra lui Capşea se găsea şi un Drăguşan. Atât acestuia din urmă cât şi lui Neaniul li se spun diaci. Au câştigat procesul [3]).

Câţiva ani mai târziu Neniul e pârcalab la ţinutul Cârligăturei. O ştire mai veche care-l arată în această dregătorie e din 3 Iulie 1626 [4]).

Urmează apoi alte ştiri în legătură cu această dregătorie a Neaniului: la 10 Ianuarie 1628 [5]), la 6

---

1) Supt Moise Movilă Vodă, la 1 Noembrie 1630, Neniul pierde procesul avut cu Tănasă vornic de gloate. Divanul domnesc găsise că Neniul umblă *„cu hicleşug şi cu gură, cum nu se cade"* (Ghibănescu Surete II. p. 153-4.

2) Creşterea Colecţ. (Ac. Rom.) pe 1911 (Oct.-Dec.) p. 234.

3) Ghibănescu, Isp. II, l, p. 49. Ghib. îl socoteşte emis după 1618 (în legătură cu Iogofeţia lui Ionaşco Ghenghe). Se poate adăuga la observaţiile lui Ghib. că data înainte de care a fost emis e 1626, când Neniul e pârcalab.

4) Ghibănescu, Surete XXIV. p. 136. O cumpărătură a Neaniului pârcălab de Cârligătură.

5) Ghibănescu, Surete II, p. 270. „Un zapis de mărturie de la Neaniul pârcălab de ţinut Cârligăturei".

Iulie 1628 [1]), la 2 Decembrie 1628 [2]), apoi doc. fără dată [3]).

După Decembrie 1628 şi până la mijlocul lui 1630, Neaniul se găseşte ca fost pârcălab. Mărturiile despre dânsul pentru această epocă sunt cu totul rare. Un document, cu data greşită de 1623, îl arată ca fost pârcălab. Data documentului trebue corectată în 1630. S'a cetit 7131 în loc de 7138 [4]).

De prin August 1630 înainte Neaniul, e vornic de poartă [5]), menţinându-se în această dregătorie până la sfârşitul domniei lui Vasile Lupu Vodă [6]), cu întrerupere pentru anul 1641, când, din motive pe care nu le cunoaştem, Neaniul fusese silit să-şi părăsească dregătoria [7]). In curând o reia [8]).

---

1) Anexa 5. Cumpărături în Tomeşti ale „Neaniului pârcălab".

2) Anexa 6. Se întorc banii lui „Neaniul pârcălab".

3) Doc. din 23 Aprilie (7136). Vânzări către „Neaniul pârcălab" anexa 4.

4. Bianu, Documente Româneşti, I. p. 78-9.

5. Anexa 9 şi doc. din 1629-1630, fără dată de lună şi zi, Anexa 8.

6) Doc. din 2 Sept. 1630 (7139) (Anexa 11); din 1 Noembrie 1630 (Ghib. Surete, II, p. 153-4); din 3 şi 15 Ianuarie 1631 (Anexele 12 şi 13); din 30 Martie 1631 (I. Bianu, Doc. Româneşti I. p. 180); din 12 Oct. acelaş an (Anexa 15); din 29 Martie 1632 (Bianu l. c. p. 199-200); din 9 Iunie (Ibidem p. 204); din 5 Mai (Ghib. Isp. II, I, p. 97); din 1 Iunie (Stoide-Turcu, Doc. şi Regeste din Ţ. Neamţului (secl. XVII, p. 16); din 12 Iunie (Ibidem p. 16); 18 Iulie (Ghib. Surete XVI p, 55-7); din 15 Noembrie (Stoide-Turcu, Doc. şi Regeste din Ţ. Neamţului secl. XVII, p. 17) şi din 28 Noembrie 1635. (Isp. II, I, p. 110-1). Din 21 Mai (R. Rosetti, Cronica Bohotinului p. 208); din 12 August (Ibidem p. 209) şi din 9 Noembrie 1636 (Isp. II, I, p. 127); din 15 Martie 1637 (Surete III, p. 258): din 26 Februarie (Surete III, p. 194) şi din 24 Decembrie 1638 (Ibidem p. 194); din 30 Martie (Isp. II, I, p. 179) şi din 3 Aprilie (Surete, III, p. 45) şi 13 Mai 1639 (7147) (Bulet. Com. Ist. X. p. 39).

7) Doc. din 19 Ianuarie 1641; mărturii de boeri. Intre acestea şi a lui „Neniu ce au fost vornic (Ghib. Surete III, p. 284-5) şi din 14 Decembrie 1641 (7150), o vânzare în Roşiori la ţ. Cârligătură lui „Neaniul biv dvornic" (Isp. II, II, p. 10-11).

8) Doc. din 18 Aprilie (Surete, III, p. 222-3) „Neaniul dvornic [glotnii]; 4 Mai (Surete, III, p. 126), 9 Mai (Stoide-Turcu, Doc. şi Regeste, secl. XVII, p. 18), 2 Iulie (Iorga, St. şi Doc., V. p. 28 şi Ghib. Isp. II, II, p. 25); 29 Aug. (Stoide-Turcu, op. cit. p. 19), şi 18 Noembrie 1652 (Ghib. Surete, III, p. 122); doc. din 29 Martie (Isp. II, II p. 53), 31 Iulie (Ibidem p. 69):

Inscăunarea pripită a lui Gheorghe Ştefan Vodă, cu boierimea împărţită şi pribeagă, aduce bătrânului vornic de gloate, prilej nesperat, de parvenire în dregătorie. Vodă a remarcat pe acest boerinaş harnic, bogat şi cu oarecari legături de familie [1]) făcând dintrânsul un log. al doilea al domniei sale [2]).

Gheorghe Ghica a menţinut pe Neaniul în slujbă[3]), la fel a procedat şi Ştefăniţă Lupu. Incă din primele zile ale domniei lui Ştefăniţă, Neaniul se întâlneşte ca log. al doilea [4]).

Odată cu dânsul şi fiul său Gavrilaş e vistier

şi din 18 Sept. 1644 (7153), (Arh. Ist. I. I. p. 120); din 24 Martie (Isp. II. II. p. 106-7) şi din 1 Iunie 1646 (Surete, III, p. 119); din 14 Aug. 1647 (Isp. II. II, p. 130-1); din 15 Martie (Bulet. Com. Ist. IV. p. 166); 2 Iunie (Isp. II. II. p. 150-2) şi 14 August 1648 (Isp. II. II. 171-3), din 29 Martie (Iorga. St. şi Doc. V. p. 220); 10 Mai (Rosetti, Cronica Bohotinului' p. 316-317); 4 Iulie (Ibidem p. 317) şi 23 Aug. 1649 (Surete, III. p. 76): şi ultimul din 4 Sept. 1652 (7161), (Surete, III, p. 294).

1) Işi măritase fiicele, una cu Ion Prăjescu, visternic mic în această epocă (Ghib. Isp. III. I. p. 83-5), şi pe cea de-a doua cu Dumitru Roşca vornic de gloate. Dacă Ion Prăjescu, a făcut o strălucită carieră ajungând până la vornicia ţării de sus (Andreescu-Stoide, Ştefăniţă Lupu, domn al Moldovei, cap. Colaboratorii lui Ştefăniţă Lupu, lucrare în curs de apariţie), în schimb Dumitraşcu Roşca a rămas toată viaţa vornic de gloate. Din 1652 până după 1670 îl întâlnim dând diferite mărturii în această calitate. Doc. din 8 Aprilie 1652 (Ghib. Isp. III. I. p. 25). din 30 Mai 1656 (Ibidem, p. 75); din 14 Martie (Ibidem, p. 84-5); şi 14 Octomvrie 1657 (Ibidem, p. 90-1), din 26 Aprilie 1657 (Surete XXII, p. 4), din 1 Februarie (Isp. III, I. p. 102), din 8 Iunie (Ibidem p, 107), şi din 15 Iunie 1659 (Ibidem, p. 109); din 14 Oct. 1640 (Ibidem p. 159-60) etc.

2) Doc. din 14 Martie 1657 (Ghib. Isp. III, I. p. 84-5) „az Neniul vtori logofăt iscaah"; doc. din 20 Decembrie 1657, cercetare făcută în Hilişău de „credincios boiarinul nostru Neaniul logofătul al doilea", (Ghib. Surete, IV. p. 217-8); doc. din 23 Ianuarie 1658 „Grigori (sic) Neaniul vtori logofăt" (Surete, IV. p. 128-9); doc. din 18 Februarie 1658 (Surete, IV. p. 161-2: doc. din 8 Iunie 1658 (Isp. III, I, p. 93), iscăleşte în urma Domnului un ispisoc în folosul lui Neculai biv stolnic: „în nefiinţa milei sale Ionaşco Rusul vel logofăt (în slovoneşte, trad. Ghibănescu), az Neniul vtori logofăt iscal.".

3) Doc. din 1 Februarie 1659 (Surete IV. p. 247-8). Doc. inedit cu data de 14 Iulie 1658, transmis în regestă, din care ar reeşi că la această dată Neaniul era tot vornic de poartă, a fost desigur greşit transcris. (Arh. Stat. Iaşi, Tr. 1788, op. 2039, dos. 241, foaia 210).

4) Ghib. Isp. III. I. p. 122.

al treilea. Logofeţia lui Neaniul ţine tot cursul domniei lu Ştefăniţă Lupu [1]). Istratie Dabijea îl scoate din dregătorie [2]), rămânând până în 1671 ca biv log. [3]). Abia în Iunie 1671 se întâlneşte în dregătoria de parc. de Hotin [4]).

Se mai întâlneşte prin doc. câţiva ani mai târziu ca biv. log. [5]). S'a stins la o vârstă foarte înaintată, nu se cunoaşte la ce dată, lăsând în urmă-i două fiice şi un băiat.

Proprietăţile lui Neaniul. Dacă dregătoriile ocupate cea mai mare parte din viaţă de Neaniul au fost modeste, în schimb datorită unor calităţi de sârguinţă şi economie deosebite, averea sa privată a fost destul de apreciabilă. Nu exagerăm câtuşi de puţin vorbind despre latifundiile lui Neaniul. Cea mai mare parte din acestea se întindeau în ţinutul Cârligăturii, locul lui de origine, după cât se pare şi în care îşi începuse cariera publică cu dregătoria de pârcălab; posedă însă destule proprietăţi şi în alte ţinuturi pe care şi le rotunjea mereu prin cumpărături şi danii domneşti. Pe baza informaţiei păstrate se pot, în oarecare măsură, reconstitui aceste proprietăţi şi felul în care ele au fost constituite.

1) Doc. din 16 Iunie (Ghib. Surete. IV. p. 302-3); 22 Iunie (Ibidem p. 6); 24 Iunie (Isp. III. I, p. 140); 11 Oct. 1660 (Ibidem p. 159) şi din 20 Mart'e 161 (Iorga, St. şi Doc. VI. p, 82).

2) S'ar părea că pentru primele luni de domnie a lui Dabijea, Neaniul a fost menţinut logofăt al doilea. Astfel la 25 Noembrie 1661 Neaniul iscăleşte „vtori logofăt (Ghib, Isp. III. I. p. 194-5); La 3 Ianuarie 1662 logofăt al doilea e Contaş (Ghib. Surete IV. p. 307-8). Totuşi la 22 Ianuarie acelaş an Neaniul mai iscălea „az Neaniul vtori logof.)". Faţă de contradicţiile cuprinse în aceste două documente trebue să admitem sau că data primului doc. (3 Ian. 1662) a fost citită greşit, sau în al doilea caz, la 22 Ian. 1662 Neniul a omis de-a menţiona că e „biv" vtori log. Doc. de după această dată menţionează pe Contăş log. al doilea (doc. din 16 Martie 1662) V. A. Urechia, Miron Costin II, p. 517-8) şi pe Neniu „ce-au fost logofăt al doilea" (doc. din 15 Iunie 1662, Surete IV. p. 176).

3) Doc. din 1 Iunie 1671, vânzare făcută şi dinaintea dumisale Neniul ce-au fost logofăt al doilea (Iorga, St. şi Doc. V. p. 89).

4) Doc. din 17 Iunie 1671 „Gheorghe Şeptilici" şi Neniul ce-au fost logofăt, pârcălabii de Hotin (Rev. Ist. Arh. Bis. Kişinău, XX, p. 170-1).

5) Iorga, St. şi Doc. V p. 89 şi 91.

Prin 1615-18, pe când Neaniul își începuse cariera publică cu dregătoria, de diac de Onești, stăpânea ceva pământuri în acel sat [1]). In preajma anului 1623, Neaniul stăpânea o bucată de pământ în Roșiori, la ținutul Cârligăturii. Ocina, după cât se vede din act,o avea de cumpărătură, împreună cu alt diac Drăgușan ; împreună cu acesta va face Neaniul și alte cumpărături în Roșiori [2]). De asemenea va stăpâni și alte sate în care-l găsim proprietar pe Neaniul [3]). Ba, ce e mai mult, îl vom întâlni alături de dânsul și în alte împrejurări [4]). A fost poate o rudă, sau măcar un vecin de moșie cu care Neaniul a întreținut raporturi bune. După moartea lui Drăgușan, văduva sa vinde unele ocine ale ei și ale copiilor lor lui Neaniul [5]).

Stăpânirea asupra ocinei din Roșiori le-o contesta med. Simion Capșea din Toderești. Judecându-se dinaintea lui Ionașco Ghenghea mare log., se recunosc ca bune cumpărăturile făcute de Neaniul și Drăgușan, rămânând lui Capșea să-și ție banii.

La cumpărătura făcută în Roșiori prin 1623, Neaniul va adăuga, peste zece ani și ceva, prin 1639, cumpărături întinse. Un zapis din 1639 ne arată cum Busca, fata Tofanei Peleșoaei, a vândut partea sa din Roșiori, 1/4 din sat, lui Neaniul vornic, drept „șase zeci de taleri bătuți" ; apoi li se mai vinde atât lui cât și lui Drăgușan, 1/4 din acelaș sat pentru alții șase zeci de taleri.

In fine și Mărica, fata Capșei, vinde lui Neaniul,

1) Ac. Rom, Creșt. Colecț. (1911) p. 234.

2) Ghib. Isp. II. I. p. 49 ; Ghib. Isp. II. II. p. 10-11.

3) Anexa 19. La moartea lui Drăgușan, întâmplată înainte de 8 Iunie 1651, Tudosca, giupâneasa acestuia, vinde părțile ei din Tomești lui Neaniu vornic.

4) La 3 Iulie 1626 scrie un act pentru cumpărăturile lui Neaniu părc. de Cârligătură în sat în Goești. Actul se închee astfel : „și eu Drăgușan diac am scris", Surete XXIV p. 136.

5) Anexa 19,

lui Drăguşan şi lui Ghiorghiţă 1/4 din Roşiori ce se chiamă ,,acum Geamănul'', pentru aceiaşi sumă [1]).

La 3 Iulie 1626, Neaniul, părcălabul de Cârligătura, cumpără de la Teodosia, fata Vărvarei şi niamurile ei din apatra parte din satul Arpăşeştii, „ce să chiamă acum Goeştii", drept „doi boi şi o vacă cu viţăl". „Aşijderea şi din ceia parte de prespre vale", îi vinde cu acelaş preţ [2]). Zapisul făcut în Todireşti e scris de „Drăguşan diac".

De prin 1628 Neaniul, parcalab [de Cărligătura] intră ca răzăş în Tomeşti, ţinutul Cărligaturei, unde timp de două zeci de ani, rând pe rând, cumpără toate ocinile răzeşilor. Astfel la 23 Aprilie [1628] cumpără de la Nechifor, Gavril, Dochia şi Ileana, feciorii Dochiei ocina „partia Petrei a fratelui nostru ce-au avut cumpărătură dintr'a treia parte de sat, o giumătate ce-au avut cumpărătură de la popa Lupul, fecior Tomascăi a călugăriţei din sat din Tomeşti şi cu prisacă cu pomete şi cu rămnic lângă prisacă şi cu casăle Petrii din sat şi cu livadă cu pomi şi cu casă în livadă [3])". De asemenea îi mai vând toţi fraţii, din „partea lui Isaico din giumătate de a treia parte din sat giumătate, partia lui Dumitru şi partia surori-sa a Măricăi", dereptu o sută şi douăzeci de taleri bătuţi" [4]).

La 2 decembrie 1628, Gavril Tilipuşcă şi Gheorghe Caşul cu fraţii lor, vând lui Neaniul parc. [de Cârligatura] ocina lor din Tomeşti „drept o sută şi şapte zeci şi şapte de taleri". De asemenea Gheorghe Caşul deosebit de ceilalţi vinde ocina sa „den giumătate de a treia parte de sat, giumătate" iarăşi lui Neaniul părc. pentru suma de „patru zeci şi cinci de taleri" [5]). La 4 Februarie [1626-8], Nicoară, feciorul Liciului din Tomeşti, pune zălog lui Neaniul părc. [de Cârligătura], partea sa din Tomeşti, pentru da-

1) Ghib Isp, II, II. p. 10-11.
2) Ghib Surete, XXIV p. 136.
3) Anexa 4.
4) Doc. din 6 Iulie 1628, Anexa 5.
5) Anexa 6, şi hrisovul de întărire a lui Moisi Moghilă Vodă, din 26 August 1630, Anexa 9.

toria ce-o avea la dânsul „o vacă tânără gonitoare şi cu un zlot bani". Dacă de la această zi în două săptămâni nu dă banii să-i „fie ocina pietoare[1]". În 1629 sau 1630, Gavril Românescul şi soru-sa Antimiia, vănd ocina lor din Tomeşti „din giumătate de a treia parte de sat, două părţi", lui Neaniul vornic de poartă, drept „şasă zeci şi cinci de taleri, bani buni[2]. La 9 August [1630-1653] Toader şi cu sorusa Nastasia, femeia lui Trifan, vând partea lor din Tomeşti „den a treia parte, a patra parte" „drept 45 taleri buni", lui Neaniul vornicul[3]. La 2 Septembrie 1630 marii boeri mărturisesc că a venit înaintea lor Grigore Goian şi cu soru-sa Agahia şi cu alţi ai lor, „şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din satul Tomeşti, din giumătate din a treia parte a satului, a patra parte",... şi „cu doao case gata", lui Neaniul vornic de poartă „drept opt zeci de taleri"[4].

La 20 August [1631], vine înaintea marilor boeri Sava de Storneşti şi vinde „a lui dreaptă ocină şi moşie din sat din Tomeşti, din giumătate de giumătate din a patra parte giumătate" lui Neaniul vornic „dreptu şeapte taleri buni"[5]. La 3 Ianuarie 1631, înaintea aceloraşi boeri vin Vasile cu frate-său Gligorcea şi surorile lor Nastasia şi Anghelina, şi vând lui Neaniul vornic, ocina lor din Tomeşti „din giumătate din a treia parte, din a patra parte giumătate" (sic), „din vatra satului şi din apă cu loc de iaz şi din câmpu şi din pădure" „dreptu treizeci şi cinci taleri de argint"[6]. Peste 12 zile vine înaintea boerilor mari şi preuteasa Maria, fiica Acsinii şi vinde lui Neaniul ocina ei „din giumătate de a treia parte a patra parte" pentru suma de „15 taleri"[7]. La 12

1) Anexa 7.
2) Anexa 8.
3) Anexa 10.
4) Anexa 11.
5) Anexa 14.
6) Anexa 12.
7) Anexa 13.

Octomvrie 1631 Moisă Movilă Vodă dă lui Neaniul Vornic de poartă ispisoc de întărire asupra cumpărăturilor de mai sus, din Tomeşti [1].

La 10 August 1634 se judecă înaintea lui Vasile V. Lupu cu călugării de Voroneţ pentru tru o prisacă. Domnul trimite să facă cercetare despre starea lucrurilor, pe Caracaş mare uşer şi Condre fost părcălab. Dreptatea fiind de partea lui Neaniul, câştigă judecata [2]. La 23 Martie 1635 se judecă înaintea aceluiaş domn cu Vasile şi frate-său Cozma pentru părţi din Tomeşti; şi de data aceasta câştigă Neaniul [3]. Printr'un hrisov solemn pe pergament, în l. slavonă Vasile Lupu întăreşte la 25 Martie 1635 toate cumpătăturile şi moştenirile pe care le poseda vornicul Neaniu până la acea dată [4].

Ultima cumpărătură o face Neaniul, în Tomeşti, la 8 Iunie 1651. Marii boeri ai timpului i-o întăresc. Acum cumpără o moşie de la „Todosca ce-au fost femeia lui Drăguşan", „a sa driaptă ocină şi cumpărătură ci-au avut dinpreună cu bărbatul ei Drăguşan". Se spune că Tudosca îi vânduse „din a treia parte a patra parte", şi „iarăşi osăbit cu fetele ei Gherghina şi Schiva [i-au vândut] din partea lui Drăguşan dintr'acelaş sat Tomeştii din siliştea cea veche, din a treia parte a patra parte ce să împarte acea a patra parte pe cinci părţi, două părţi", „dreptu două zeci şi cinci taleri bătuţi" [5].

La 6 Octombrie 1632 Alexandru Iliaş, de a cărui simpatie după cât se pare se bucura, îi dărueşte satul Sărăciţii din ţinutul Hotinului, fost domnesc [6].

---

1) Anexa 15.

2) Anexa 16.

3) Anexa 17.

4) Anexa 18, orig. slavon şi trad. în T. Codrescu, Uricariul, vol. XIV. p. 95-100.

5) Anexa 19.

6) Anexa 24. Aici şi carte de mărturie din 7 Martie 1634 de la Cehan vel vornic şi alţii, pentru pricina dintre Turcul stolnic şi Neaniul vornic de gloate, privitor la stăpânirea Şărăuţilor. Turcul revendica satul ca danie

Stăpânea, încă dinainte de Noembrie 1630 nu putem spune pe ce cale, Prigorenii pe Plotonița, lângă Târgu-Frumos [1]), siliște susținea Neaniul, rediu spuneau megiașii, care-i va aduce multe procese și un blam public al lui Moise V. Movilă [2]) La 12 Septembrie 1633 Moise Movilă îl miluește cu „satul Rădiul, în ținutul Trotușului, ocolul Târgului" [3]). Satul, după cum se vede din alte mărturii, avea și două seliște: Pleșăștii și Băneștii [4]). Și pentru aceste hotare a avut Neaniul judecată, dar, după cât se pare, pretențiile îi erau întemeiate căci câștigă procesul. In Martie 1656, Neaniul schimbă acest sat și cu Gheorghe Ștefan V. luând pentru dânsul „alte sate la ținutul Orheiului, anume Cricovul și Goiani" [5]). La 29 August 1635 cumpără din „giumătate de sat Bălosenii, a treia parte, cea din gios", pentru suma de 35 ughi, de la Ipatie Sârbea și frate-său Toader și nepoții lor Nalivaico și Isaico și Mărica. Mărturia se dă în Goești, de marii boeri în frunte cu Grigore Ureche vel Spatar [6]).

La 13 Decembrie 1641 (7150) Vasile Lupu îi întărește 1/9 din Mănăilești în ținutul Neamțului și încă jumătate din $^1/_9$ [8]). Urmează și pentru aceste

---

de la Miron Barnovski. Boerii constată că Turcul „n'au stăpânit nici o zi acel sat", și „s'au cunoscut că [vânzarea] au fost făcut[ă] de Barnovski Vodă în Țara leșească". Se învoesc între dânșii și Neaniul dă lui Turcul „doi cai buni de preț de 50 de galbeni" și-și ține satul. La 19 Aprilie 1645 are o judecată înaintea lui Vasile V. Lupu cu „neaghina Vartic[easa], pentru un iaz". Judecata găsește că iazul face parte din moșia Șărăuți a lui Neaniu dvornic (Anexa 24).

1) Ghib. Surete II p. 153-4.

2) Ghib. Surete III p. 170, 245-6, 252.

3) Inedit Arh. Stat. Iași, C. de Anaf. 105 f. 136 v.

4) C. A. Stoide și C. Turcu, Doc. și Regeste din ț. Neamțului, sec. XVII, p. 16, doc. 31, 32.

5) Anexa 21.

6) Ghib. Isp. II, l. p. 107.

7) C. A. Stoide și C. Turcu, Doc. și Regeste din ț. Neamțului, sec. XVII, p. 18, doc. 39. La 9 Mai 1642 alte cumpărături în Mănăilești de la Crăciun și Hilie (Ibidem, p. 18 doc. 40).

cumpărături, în August 1642, inevitabila judecată a lui Neaniul. De data aceasta cu un Ţuţuian [1]).

In Ianuarie 1660, Neaniul îşi adaogă moşia din Mănăileşti cu ,,a patra parte din a opta parte", ,,din câmpu din pădure şi vad de moară în Bistriţa în gârlă şi în Limpede'' [2]). La 2 Iulie 1642, Neaniul căpătă carte de la domn să-şi ţie şi să oprească o parte de ocină din Todereşti ,,partea lui Danco, pentru un bou, ce a căzut, a Neaniului, într'o groapă a lui Danco [3])".

Avea şi robi ţigani, probabil în toate satele ce le stăpânea. In informaţiile ce ni s'au păstrat despre dânsul, avem ştirea din Suceava, cu data de 29 Mart 1632. Atunci cumpără Neaniul doi ţigani dela Bratul diac; aceştia erau: „Sican cu ţiganca lui şi Simion cu muma lor, însă ficiorii Stoicăi ţiganul". Bratul îi avea ,,de moşie din Ţara muntenească'' [4]). A două ştire ni-o dă o carte a lui Alexandru Iliaş din 9 Iunie 1632, prin care Neaniul este înputernicit să-şi caute pe ţiganul Lupul Bârleabaş „vare unde-l va găsi în ţară''. Ţiganul fusese domnesc şi dat lui Neaniul de Moise Vodă ,,şi-i dat şi de domnia mea'' închee actul Alexandru Iliaş'' [5]).

După ştirile ce se pot aduna, acestea sunt stăpânirile lui Neaniul. Zece trupuri de moşie, din care majoritatea în ţinutul Cărligăturei. Cea mai mare parte din acestea cumpărate cu bani, sume destul de mari pentru epoca aceia şi cari învederează în primul rând puterea de muncă şi sârguinţa acestui boerănaş. Marile lui cumpărături se fac în epoca dintre 1630-1641. La data din urmă îşi măritase deja fica cu Ion Prăjescu [6]).

Greutăţile care-i vin din ce în ce mai-mult—peste puţin timp îşi mărită şi a doua fiică cu Vornicul de

1) C. A. St. şi C. Turcu, op. cit. p. 19, doc. 42.
2) C. A. Stoide şi C. Turcu, op. cit. p. 24 doc. 61.
3) Iorga, St. şi Doc. V. p, 28 şi Ghib. Isp. II. II. p. 25
4) I. Bianu, Doc. Rom. I. p. 199-200.
5) Ibidem. p. 204.
6) Doc. din 19 Ianuarie 1641, Ghib. Surete, III, p. 284-5,

poartă Dumitraşcu Roşca [1])—ne fac să asistăm la din ce în ce mai puţine cumpărături ale Neaniului. Şi vârsta înaintată şi situaţia, alta, de după domnia lui Vasile Lupu îl fac să-şi schimbe felul de viaţă. Ajuns în domnia lui Gheorghe Ştefan, log. al doilea, poate va fi socotit că nu trebuie să-şi mărginească ambiţiile numai la atâta. A avut nevoe să stea tot mai mult pe lângă curtea domnească, în Iaşi. Avea şi case aici „pe Uliţa cea Mare" [2]). Viaţa din capitală, cerinţele noii dregătorii, cheltuelile cu fiicele sale şi desigur şi cu feciorul Gavrilaş, i-au sdruncinat puţin situaţia materială. Dacă de la 1641 până prin 1661 l-am găsit menţinându-se în ce avea, la 25 Noembrie 1661 îl găsim făcând cea dintâi vânzare. Vinde Băloşenii lui Iordache Cantacuzino vistier pentru suma de opt zeci lei bătuţi. [3]).

S'ar putea ca această vânzare să nu fi fost numai decât dictată de nevoia de bani ci, poate şi de tendinţa boerenaşului de-a se pune bine cu un boier de sfat, atât de influent pe lângă viitorul domn Dabijea. Se vede însă că în această direcţie n'a fost tocmai fericit. Printre puţinii boeri, foşti dregători în domnia lui Ştefan Lupu, care au fost mazilţi şi ţinuţi deoparte de Dabijea, a fost şi Neaniul.

Gavril Neaniul. Feciorul lui Neaniul log. al doilea s'a numit Gavril Neaniul. Fără să putem preciza data naşterei, se poate afirma că a fost cel mai mic dintre copii Neaniului, şi se găsea în vârsta bărbăţiei prin 1659 când în luna lui Decembrie 8 zile, se întâlneşte ca vistier al treilea al domniei tinerelului Ştefăniţă Lupul [4]). Nu era pregătit se vede, pentru postul acesta de covârşitoare pricepere şi muncă căci la 4 Mai 1660, după abia jumătate de an de trecere în

---

1) Doc. din 21 Oct. 1666 [7175]; Dumitraşco Roşca primise zestre de la socru-său satul Roşiori la Cârligătura (Ghib. Isp. III. II p. 40).

2) Iorga St. si Doc. V. p. 91.

3) Ghib. Isp. III. I. p. 194-5.

4) Ghib. Isp. III. I. p. 122 şi doc. din 15 Martie 1660, „Gavril Neniul iscal, treti visternic" (Isp. III. I, p. 132-3).

dregătorie, el iscălea, desigur cu regret în suflet, „Gavrilaş ce au fost vistearnic, ficiorul Neaniului logofăt" [1]. Această eşire din slujbă înseamnă pentru Gavrilaş o lungă perioadă de mazilire, care cuprinde restul domniei lui Ştefăniţă Lupul şi o parte din domnia lui Eustratie Dabijea. Din Ianuarie 1663 înainte îl întâlnim din nou în slujbe, cu rangul de jicnicer al treilea [2]. Nu se poate preciza cât timp a ţinut Gavrilaş Neaniul dregătoria de jicnicer. Către sfârşitul domniei lui Dabijea este iarăş mazil, rămânând în aceiaşi situaţie şi în domnia dintâi a lui Gheorghe Duca. Numai cu urcarea pe tron a lui Iliaş Alexandru, fiul unui domn care avusese atenţie deosebită pentru tatăl lui Gavrilaş [3], acesta ajunge în slujba destul de însemnată de logofăt al doilea [4]. Nu s'a putut menţine nici supt acest domn căci, peste mai puţin de un an, încă din Oct. 1667 Gavril Neaniu era fost logofăt al doilea, locul fiindu-i luat de un Dumitraşco [5]. Ca fost logofăt se întâlneşte şi în domniile de după Iliaş Alexandru [6], ajungând abia în a treia domnie a lui Gheorghe Duca, din nou log. al doilea [7]. Documentele îl arată deţinând această dregătorie până la 14 Ianuarie 1681 [8]. După această dată, domnia lui Gheorghe Duca rămânând fără boeri în urma deselor pribegiri, dacă trebue să credem cro-

---

1) Ghib. Isp. III. I. p. 135-6. Doc. din 4 Mai 1660.

2) Ghib. Surete, IV, p. 178-9.

3) Anexa 24.

4) Doc. din Ian. 1667 (V. A. Ureche, Miron Costin I. p. 696-7) hotarnică din 15 Martie 1667 pentru satul Cozminul (D. Dan, M-rea Putna, p. 194). Mărturie din 10 Aprilie 1667. (Bulet. Com. Ist. IV. p. 19).

5) V. A. Ureche, Miron Costin, I. p. 697-8. Pentru Gavrilaş Neaniu ca fost log. şi doc. din 15 Ian. 1668 (Iorga, St. şi Doc. VI. p. 86), şi doc. din 30 Ian. 1668. Ibidem. p. 86).

6) Doc, din 11 Sept. 1670 (Anexa 21). Doc. din 30, Dec. 1676 (orig. Acad. Rom. pac. 75, doc. 4) şi doc. 11 Febr. 1679 (Iorga St. şi Doc. V p. 91).

7) In Iunie 1679 Gavril Neniul e din nou log. al doilea (I. Niculce. VII p. 62) şi doc. din 24 Martie 1680 (I. Neculce, VII. p. 63).

8) Bulet. Com, Ist, VII. p. 19.

nicei atribuite lui Neculai Costin, Gavril Neaniul a fost făcut mare stolnic. Trebue menţionat însă că nici o mărturie documentară nu confirmă indicaţiile asupra dregătoriei pe care ar fi ocupat-o Gavril Neaniul în momentul pribegiei [1]. Nu s'a putut menţine în noua-i situaţie şi, dus de valul de pribegire a apucat şi el odată cu alţi boeri spre Ţara leşască. Nu avem ştiri pentru ultimii ani din viaţa lui Gavrilaş Neaniul; probabil însă că ceva mai târziu a trecut din Polonia în Ţara Românească unde mai apoi vom întâlni şi pe fiul său Costin Neaniul.

Din tot ce ştim despre Gavril Neaniul, putem afirma că a fost lipsit de calităţile superioare ale părintelui său. Intr'o vreme când predomina tendinţa acaparării de pământuri el abia-şi putea păstra moştenirea. O singură dată îl întâlnim încercând să răscumpere ocine, cari probabil aparţinuse cândva înaintaşilor săi. E procesul desbătut în divanul lui Iliaş Alexandru pentru stăpânirea Ţibăneştilor [2].

La Cârligătura, ţinut în care tatăl său îşi croise aşa de frumoase latifundii, Gavril Neaniul abía se întâlneşte cumpărând o ocină [3]. La Tomeşti se petrece acelaş lucru. O singură dată face un schimb cu un Ionaşcu şi ai lui [4].

Poate însă că nu trebue să fim prea aspri cu acest boer. Trebue să ţinem seamă, că dacă în epoca aceasta unii s'au ridicat, alţii şi-au văzut „peirea caselor". N'a putut rezista nici el, care era mai puţin înzestrat decât alţii, vremii lui Duca Vodă.

1) Cronica atribuită lui N. Costin în Cog. Letopiseţi. II, p. 23. Cronicarul pune această pribegire a lui Gavril Neaniul şi a multor alţi fruntaşi ai boerimei moldovene după nunta domniţei Catrinei (4 Noemvrie 1680).

2) Iorga, St. şi Doc. VI. p. 86 doc. din 15 şi 30 Ian. 1668.

3) Doc. din Iunie 1679, cumpărătură de la Gavril, feciorul lui Dicaş „în poenile Mădârjacilor pe Sacovăţ" (I. Neculce VII, p. 62), şi la 24 Martie 1680 în acelaş loc, de la Toader din Mădârjaci (Ibidem, p. 63).

4) Anexa 21, doc. din 11 Sept. 1670.

1

11 August 1603

Здє єс запис за марторіє како прȣшол мѫрѫика и сестра єѭ алєѯандра дѫщери дѵмитрȣ внȣцами исанко за своиⷯ доброю волѣ никим нипонȣждани а ни присиловани и продал своиⷯ правѫи ѡтнин и дѣдинȣ ѡт село ѡт томєщ что имал ѡтцѫ иⷯ дȣмитрȣ ѡт ѡца єго исанко что с изберет права част иⷯ ѡт тог села и ѡт лѣсои ѡт сѧножатє и ѡт повездє та продало нєкифорȣ снѫ мѫрѫика сестра дȣмитрȣ дѫщера исанко за три десѧт талер личнїи како били . . єками люди добри и старїє ѡт трєтаа част ѡт томєщ пєтаа част ѡт прѧд ромѫнескȣл и їѡнашко цȣрцȣ и їѡн томѫскȣл и брат єг дȣмитрȣ и крстѣ снѫ ȣмбрар и алєѯа зѧт томѫскȣл и глигоріє брат цȣрцє и тȣрча брат цȣрцȣ и їѡнашко снѫ личȣл и тоадер кȣмнат никифор петрѣ комишел и глигоріє ѡт рѫдѣн и на лѣпшїє крѣп . . . . тврѫждєнїє что приложил своиѫ печатами кѫ семȣ нашемȣ запис како да бѫдет ѡтнин емȣ и дѣти єг кѫ вѣчнїи и ни да сѧ не ѡмишаєт кѫ нашемȣ токмал и марторіє.

пис авгст ні вѫ лѣт
зраı.

Orig. hârtie—cinci peceţi inelare...

Suret depe o mărturie sirbască l[e]t 7111. Fev[ruarie] 8.

Iată zapis de mărturie precum au venit Mărica şi sora ei Alexandra fetile lui Dumitru nepoatele lui Isaico de a lor bună voe de nime silite nici asuprite şi au vândut alor dreaptă ocină şi moşie din sat din Tomeşti [1]) ce-au avut tatăl lor Dumitru dela tatăl său Isaico ce să va alege driaptă partea lor dintru acel sat şi din pădure şi din fânaţe şi de pretutindinea, aceaia au vândut-o lui Nichifor, fečorului Măricăi sora lui Dumitru fată lui Isaico drept treizăci tal[eri] bătuţi precum am fost noi oameni buni şi bătrâni de faţă din a treia parte din Tomeşti a cincea

1) Satul Tomeşti din vechiul ţinut al Cărligăturii de care e vorba în doc. ce publicăm este azi dispărut. Locul pe care a fost aşezat acest sat face astăzi parte din trupul moşiei Popeşti, jud. Iaşi. Pentru alte date asupra acestui sat vezi M. Costăchescu, Boerii moldoveni Cupcici şi satele lor în I. Neculce VII. p. 278 şi nota 9 şi doc. din 13 Mai 1745 anexa 24 bis.

parte, dinaintea Românescului şi Ionaşco Ğurğu şi Ion Tomăscul şi fratesău Dumitru şi Crăste sin Umbrariu şi Alexa ginere Tomăscului şi Gligori frate Ğurğului şi Turcea frate Ğurğului şi Ionaşco sin Ličul şi Toader şi Nichifor Petre comişel şi Gligorie din Rădeni ; şi pentru mai mare tăria şi întăritura am pus a noastre peceţi cătră acest zapis al nostru, ca să-i fie lui ocină şi moşie lui şi fečorilor lui în veaci şi altul să nu să amestece peste a noastră tocmală şi mărturie. [1]).

Gheorghie Evloghi
1784 Au[gust] 25.

2

[aute 1628]

Suret de pe un zapis sirbesc. Fev]ruarie] 15.

Zapis ce am făcut eu Popa Lupul nepoţilor miei lui Ionaşco şi lui Pătraşco fečorii lui Ignat, mărturisescu cu acest zapis că am dat lor ocina din Tomeşti ca să fie lor ocină cu tot venitul din satul Tomeştii din sat şi din câmpă şi din pădure. Pentru aceaia nime din rudeniile meale nepoţi şi nepoate să nu aibă treabă cu acea ocină din satul Tomeştii numai să aibă treabă cu acea ocină nepoţii miei Ionaşco şi Pătraşco, fečorii lui Ignat, precum am scris mai sus. Eu am dat lor acea ocină din Tomeşti dinnaintea lui Pătraşco Banul şi Iosip şi Căşleagă şi Florea din Frăteni şi Petre din Popeşti şi dinainte a mulţi oameni buni şi bătrâni. De ačeasta mărturisesc cu sufletul mieu ca să s ştie.

Eu popa Lupul am scris şi mărturisescu cu sufletul mieu cum am dat acea ocină acestor nepoţi lui Ionaşco şi lui Pătraşco.

Iereu Lupul pisal

Gheorghie Evloghi
1784 Au[gust] 24

3

[aute 1628]

Suret de pe o mărturie sirbască de vânzare şi de cumpărătură.

Ačasta-i mărturiia carea au făcut Dochia Ignătoae din Tomeşti şi cu fečorii ei, anume Ionaşco şi Pătraşco, fečorii

1) Peceţi inelare.

lui Ignat pentru că ei au văndut partea lor de ocină din Tomeşti şi s'au sculat Petre şi cu răzeşii săi Romăneasca şi Toader şi Iachim şi au cumpărat partea lor de ocină din Tomeşti şi au dat Petre şi cu răzeşii săi bani gata noao zeci tal*[eri]* bătuţi de argint şi au dat acei bani în mânule lui Ionaşco şi a lui Pătraşco fečorii lui Ignat, nepoţii popii Lupului din Tomeşti, dinnaintea lui Pătraşco Banul şi popa Toma din Cucuteni şi Ion păh[arnic] din Obrijeni şi Florea din Frăteni şi popa Simion din Todereşti şi Gavril din Piscani şi Lupul tij şi a mulţi oameni buni şi bătrâni şi Pavăl comis din Cucuteni şi a mulţi oameni depe înprejur ca să să ştie de ačastă tocmală. De ačasta însemnăm cătră acest zapis.

Şi au dat Petrea cu răzăşii săi acei bani în casa lui Pătraşco Banul.

L. P.

Gheorghie Evloghi
1784 Au[gust] 24

4

23. April [c. 1628]

Adecă eu Nechifor şi Gavril şi Dochiia şi Ilena fičori Măriicăi şi Gheorghie Caşul nepot Măricăi den Tomeşti mărturisim cu cest zapis al nostru cum noi de bună voia noastră de neme îndemnaţi nece asupriţi ce de bună voia noastră am văndut a noastră dreaptă ocină şi moşie partea Petrie a fretelui nostru č-au avut de cumpărătură dentra a triia parte de sat gimătate č-au avut cunpărătură dela popa Lupul fečor Tomascăi a călugăriţii din sat den Tomeşti şi cu presac[ă] cu pomete şi cu rămnic lângă presac[ă] şi cu casele Petrii den sat şi cu o levadă cu pomi şi cu cas[ă] în levadă şi aşijdere am vândut noi toţi <fra>ţii partea noastră den moşie den partea lui Isaico den ğumătate de a triia parte den sat ğumătate partea lui Dumitru şi partea surori sa a Mărecăi; numai Gheorghie Caşul nu ş'au văndut partea lui č-au avut de moşie den partea Măricăi a cencea parte am văndut Neaniului

părcălabul dereptu o sută şi doozăci de taleri bătuţi şi ne au plătit deplin toţi aceşti bani ce-ş scrişi mai sus întru mânule noastre bani gata dennaintea lui Ştefan diiacul şi dennaintea Eremiei Murguleţ şi Ştefan Murguleţ şi Toader de Cogeşti şi Todoran de Popeşti şi Cobăleaniul de Rădeani şi Gavril Mănescul ot tam şi Glegorcea Behoraico de Obrejeani şi [1] Ion ottam şi Goian de Tomeşti şi Trefan ot tam şi Denil şi <Ionaşco ottam [2] şi Vasili brat ego şi Istratie ot Glodeani şi Srăbea de Obrijeni şi Teron den Todereşti şi alţi mulţi oameni buni megeiaşi şi aşijdere mărturisim cum i-am ales noi partea den vatra satului den partea lui Isaico partea den gios despre Popeşti ca să fie lui dreaptă moşie cu tot vinitul den cănpu şi den pădure şi dentr'apă şi den poeni cu fânaţe şi pre mai mare credinţă pusu-ne-am şi peceţile noastri şi a marturilor noştri.

Da s[ea] znaet. Pis u Tomeşti M[e]s[iţa] Aprilie 23

Stefan iscal. [3] Az Iremia Murguleţ iscal. Românescul [3].

Ştefan Mulguleţ, iscal. [3] [3] [3] [3] [3] [3].

Eu Iorgachii am scris.
Eu Mânjea diiac încă am fost într'ačastă tocmală.
az Ionaşco iscal.

5

6 Iulie 1628

Adecă eu Gavril şi Nechifor şi Dochia şi Ileana feciorii Măricăi şi Gheorghie Caşul, nepotul Măricăi de Tomeşti, strenepoţii lui Isaico, mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi de bună voia noastră de nime nevoiţi am văndut a noastră direaptă ocină şi moşie din sat din Tomeşti care ocină am fostu vândut noi şi înainte Neaniu-

1) Loc deteriorat în act.
2) Cuvânt indescifrabil
3) Peceţi inelare.

lui Părcălabul. Deci într'aceia au avut pără cu Jorea Vornicul pentra acea ocină ce i-am vândut noi. Deci au dat leagea să-i întoarcă Jorea; noi n'am lăsat pre Jorea să între într'aceia moşie a noastră ce am întorsu noi banii dumisale. După aceaia ne-am sculat noi aşijderile cu toţi fraţii carii mai sus scriem, de buna voia noastră de i-am vândut dumisale de iznoavă din a treia parte de sat de Tomeşti ǧumătate ce au fostu cumpărătura fratelui nostru Petre dela popa Lupul, fečorul Tomascăi călugăriţei şi prisaca Petrei fratelui nostru cu pomeţi şi cu casă şi cu temnic şi cu râmnic lângă prisacă şi aşijderile i-am vândut din ǧumătate din a treia parte de sat a treia parte, care parte au fostu cumpărat Neaniul Părcâlab dela Pavăl şi dela Iliiana şi dela Nastasia şi dela Dumbravă, fečiorii Todosiei, nepoţii Măricăi Romăneascăi şi i-am fostu întorsu noi banii de pre această parte; deci iarăş o am vândut noi de bună voia noastră. Aceaste părţi toate ce scriem mai sus direptu o sută şi două zeci de taleri şi ačastă parte au fost lor cumpărătură dela popa Lupul fičorul Tomascăi călugăriţei şi aşijderile am vândut dumisale din a tria parte de sat de Tomeşti a patra parte, partea lui Dumitru nepotul lui Isaico ce au avut de moşie şi casele fratelui nostru Petrei din sat din Tomeşti şi o livadă cu pomi ce iaste în sat şi cu altă casă în livadă ce-au fostu a fratelui nostru a Petrei direptu cinci zeci de taleri şi aşijderile eu Gheorghe Caşul am vândut din a treia parte sat de Tomeşti ǧumătate din partea lui Ihnat, fečorul Tomascăi, nepot călugăriţei ce mi-au fostu cumpărătură. Aceasta am vândut dumisale direptu patru zeci şi cinci de taleri; acestea părţi toate le-am văndut dumisale Neaniului Părcălabul cu tot vinitul din vatra satului şi din câmpu şi cu un loc de hălăştee şi din pădure şi cu pomeţi ce vor hi pre aceale părţi şi ne-au dat aceşti bani ce scrie mai sus toţi deplin din casa Savei Ţaca din Iaş dinaintea lui Vasile Banul şi a Irimiei Murguleţ şi a lui Iordachi Diac şi a lui Ştefan fečorul Neaniului, nepotul vornicului Lupul şi a popii lui Gligorie de Todereşti şi Cobăleanului de Iaş şi a Zaharie de Arpăşeşti şi a mulţi oameni buni. De noi am făcut dumisale acestu zapis pre aceste părţi

pre toate ce scrie mai sus ca să-i fie dumisale direaptă ocină şi cumpărătură cu tot venitul până-ş va face şi direase domneşti pre acestu zapis al nostru şi pre mai mare credinţă pusu-ne-am şi peceţile cătră acesta adevărat al nostru zapis; şi eu Corlat Diiac am scris.

u Iaş 7136 Iulie 6

az Iremia Murguleţ iscal [1])

az Iorgachi iscal

Vasile Banul vornic iscal. M'am prilejit şi eu în această tocmală.

Şi eu Vartic diacul încă m'am întâmplat la această tocmală. [2]).

M'am prilejit şi eu într'aceasta tocmală.

6

2 Decembrie 1628

Adecă eu Gavri[l] Tilipuşcă şi Ghiorghie Caşu mărturisescu cu cest zapis al nostru cu[m] a[m] vândut noi [d]e bună voea noastră a noastră direaptă ocină şi moşie înpreună cu fraţii noştri cu Nechifor şi cu sora noastră Odochia şi Ilina din sat den Tomeşti Nianiului Părcălabul; deci într'aceia s'au sculat Jorea vornicul de l-au părât înaintea lui Bărnovschi Vodă de au zâs că acea ocină ce i-am vândut noi iaste mai aproape de hotarul lui decât a Neaniului părcălabul. Deci măria sa Vodă au dat Jorăi să întoarcă Neaniului părcălabul de pre acea ocină; iar noi n'am vrut să lăsăm pre Ionaşco Jora să întoarcă ce am grăit măriei sale lui Vodă ca să ne întoarcem noi moşia noastră şi au dat măria sa Vodă cu tot svatul măriei sale să întoarcem noi şi ne au pus zi în două săptămâni ca să dăm banii Neaniului părcălabul. Deci noi ni-am vândut bucatele noastre şi am însămnat banii la zi; iar fratele nostru Nechifor el n'au avut bani să dea dela dânsul ce au luat fără ştirea noastră o sută de taleri dela Jorea şi am dat banii toţi înapoi Neaniului părcălabul căndu au fost la zi câci am luat dela dumnealui şi direase ce au avut

1) Indescifrabil

2) Loc rupt în act.

făcute de noi pre acea ocină încă le au dat la mâna noastră deci noi deacă am ştiut că au luat frate nostru Nechifor bani dela Jorea noi n'am vrut să lăsăm pre Jorea nice alţi fraţi să între într'acea ocină ce de iznoavă am căzut noi la divan şi cu alţi fraţi ai noştri de am grăit măriei sale lui Vodă ca să întoarcem banii Jorăi că n'am vrut să-l primim într'acea ocină. Deč măria sa Vodă au dat să-i întoarcem cu tot svatul măriei sale, deci noi n'am avut bani să-i întoarcem ce am mărsu iar la Neaniul părcălabul de i-am văndut aceale părţi de ocină den sat den Tomeşti de bună voia noastră toate părţile câte i-am văndut şi întâi direptu o sută şi şeapte zeci şi şapte de taleri şi direasele ce i-am fost făcut dentâi pre acea ocină ce i-am văndut iară le-am dat la mâna dumisale. Numai o scrisoare ce am avut de la dumnealui făcută cum nu i-am întorsu ban[i] nu s'au dat că s'au pierdut; deci de să va afla ca să să dea şi aceia la mâna dumisale; asijdirea şi o parte de ocină ce au fost cumpărat Neaniul părcălab dela Pavel şi dela Dumbravă frate său şi dela sora lor Uliiana şi Nastasia ficiorii Todosiei nepoţii Măricăi Româneascăi şi pre aceia i-am fost noi întorsu banii; deci iarâş am luat banii dela dumnealui ce i-am fost dat şi aşijderea eu Ghiorghie Caşul feciorul Măricăi am văndut deusebi de fraţii miei o parte de ocină den giumătate de a trea parte de sat giumătate, care parte au fost cumpărătură de îmmămea de Măriica de la Ihnat, ficiorul Tomascăi, nepot călugăriţei dirept patru zeci şi cinci de taleri; şi i-au dat Neaniul părcălabul aceşti bani, toţi deplin ce mai sus scriem den casa Savei lui Ţaca, den trăg den Iaşi, dennaintea banului Vasile şi a lui Ştefan pitariul şi a lui Iordachi diacul şi a lui Ştefan ficiorul Neaniului, nepotul vornicului Lupului şi a Savei lui Ţacă şi a Cobăleanului de Iaş şi Rusului de Iaş; şi pre mai mare credinţă pusu-ni-am şi peceţile noastre şi a martorilor într'acest zapis şi eu Şaidir am scris ca să să ştie; pis u Ias vleto 7137 Msţa Dechevrie 2 dni.

Vasile banul
Ştefan iscal
az Iordachi iscal.

Cobăleanul iscal.

La această tocmală şi eu m'am prilejit
az Dumitraşco vornic iscal

Şi eu Dobrenchii uricariul m'am prilejit într'această tocmală.

7

[aute 1629]

Adecă eu Nicoar[ă] fičor Liciului de Tomeşti mărturisescu cu cist zapis al mieu cumu am fost dator Neaniului părcălab cu o vacă tânără gonitoare şi cu un zlot bani, dece n'am avut cu ce plăti ce mi-am pus zălog partea mea de ocină ce am avut de moşie în sat în Tomeşti ca să-i dau dum[i]sale banii din luna lui Fevruar 4 zile în dooa săptămâni de nu vor hi banii la zi să fie ocina pietore. Şi cându mi-am pus ocina zălog fost-au Mănăilă aprod de Iaşi şi Ionaşco dajnicul, sluga stolnicului celui mare Gramii şi Petria Cobălen; şi pre mai mărturie pusunem şi peceţile.

u Todereşti Fv. 4

Da s[ea]znaet.
Martur şi Tamaş mazil de Iaşi
din uliţa sîrbească. —[1])

Chiriac.

8

1629—1630

Adecă noi Gavril Romănescul şi soara mea Antimiia fečorii Măricăi Romăneascăi scriem şi mărturisim cu častă scrisoare a noastră cum noi de bună voia noastră de nime nevoiţi nici asupriţi am văndut a noastră direaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din sat din Tomeşti ce iaste în ţănutul Cărligăturei din ğumătate de a treia parte de sat doao părţi ce-au fost noao cumpărătură dela popa Lupul fečorul Tomascăi călugăriţei; aşijderea şi partea noastră de moşie de acolo din ğumătatea de a treia parte de sat dintr'a patra parte doao părţi ce să cheamă

1) Peceţi inelare.

din partea lui Isaico, aceaia o am văndut Neaniului vornicului de poartă derept şăse zeci şt cinci de taleri bani buni şi în tocmala noastră au fost dumnealui ğupânul Dumitraşco vornicul de poartă şi Albul şi Dănilă Cărăvan şi Pavăl vornicul de Hrău [1]) şi Condrea Malici şi Iachim aprodul şi Mirăuţă de Româneşti şi alţi oameni buni şi bătrâni au fost în tocmala noastră; şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile până-ş va face şi direase domneşti ca să-i fie de mărturie să s[ă] ştie.

U Hrălov l[e]t 7138

Dănilă Cărovan
Condrea Malič
Pavăl Dvornic ot Hărlău iscah
az Dumitraşco Dvornic iscal

9

26 August 1630

Io Moisi Moghila Voevoda Bojiiu milostiiu gospodară zemli Moldavscoi. Adecă au venit înnaintea noastră cest om anume Gavril Telipuşcă de Tomeşti de ţănutul Crăligăturii şi au părăt de faţ[ă] pre boiarenul domnii meale Neaniul vornicul de poartă prentru o livadă cu pomi şi o casă ce iaste în livadâ zicăndu aşă căndu au văndut el cu fraţii săi anume Nichifor armăşăl şi Dochiia şi Ileana feciorii Măricăi şi Ghiorghie Caşul nepotul Măricăi neşte părţi de ocină din sat din Tomeşti ce iaste mai sus scris, boiarinului nostru ce iaste mai sus scris Neaniului vornicului atunce ačastă livadă cu pomi şi cu casă ce iaste în vatra satului nu s'au văndut iar Neaniul vornicul au arătat zapis înnaintea domniei meale scriindu cum săntu văndute şi livada cu pomi şi cu casa împreună cu cealealalte părţi de ocină din sat din Tomeşti şi au adus şi mărturii de faţ înnaintea domnii meale carii au fost de faţ la plata lor căndu s'au plătit aceale părţi toate ce săntu scrise într'acel zapis şi acea livadă ce iaste în vatra satului cu pomi şi cu casa. Deč

1) Desigur Hârlău,
2) Peceţii Inelare,

domniia mea şi cu tot svatul domnii mealea deaca am văzut zapisul şi atâtea mărturii am crezut; deci acest om anume Gavril au rămas din toată leagea iar Neaniul vornicul s'au îndireptat şi şe-au pus fierăia: dirept aceaia deacmu înnainte să n'aibă a mai pără acest om anume Gavril pre Neaniul vornicul de ačastă pără nici odată ce ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi moşie acealea toate ce săntu scrise într'acel zapis; de ačasta scriem. I in da sea ne umişaet.

Sam g[os]p[o]d[i]nă veleal (L. P. G.)

U Hrălov l[e]t 7138 Au[gust] 26

vel l[o]g[o]f[ă]t

Dobrenchi [1])

10

[C. 1630] Aug. 9.

Adecă eu Toader şi cu soru-mea Nastasiia femeaia lui Trifan mărturisim cu cest zapis al nostru cum noi de bună voia noastră am văndut (am văndut) o parte de ocină den sat den Tomeşti Neaniului vornicului den a triia parte a patra parte č-au fost cumpărătură mătuşii noastre Ilincăi Petrease dela Antemiia fămeaia Turcii şi ei au fost cumpărătură de Anghelena fata Tomascăi nepoata lui Turluiu ; ačasta parte o am văndut derept 45 tal[eri] buni Neaniului vornicului ce-i mai sus scris şi cu tot venitul den cănpu şi den pădure şi cu tot ce să va aleage pre ačastă parte şi ne-au dat banii deplen dennaintea lui Drăguşan şi a Popei lui Glegorie de Todereşti şi a Sărbei de Obreajeani şi a lui Goian şi a lui Vaslui Epure şi Ionaşco Carčul de Tomeşti şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile şi i-am dat şi un zapis de cumpărătură č-au fost a mătuşea noastră a Lencăi ca să aibă a-ş faci şi drease domneşti de pre ačasta şi eu Iorgache m'au rugat de am scris ca să se ştie.

(L. P.) Az Iorgachi Iscal

(L. P.) Av[gust] 9

(L. P.) [2]) diac

Popa Grigore (L. P.)

1) Orig. hârtie pecete în ceară deteriorată.
2) Iscălitură Indescifrabilă.

11

2 Sept. 1630.

† се ȣбоми дȣмитрашко щефан вел лѡгфт и лȣпȣл дворник дѡлнѣи земле и лȣпȣл вел дворник вишнѣи земле и гѫнгѣ вел двѡгник бив и гаврилаш бꙑвшїи вел дворник и пътрашкѡ бѡȣл вел спътар и грама бив вел столник и павъл втѡрїи лѡгфт и кръчȣн ага и гаврил мирка дворник глѡтнїи и дȣмитрашкѡ геȣка дворник и иних болѣри ѡт двор гспднȣ ег маст пишем и сведѣтелствȣим съ сим записѡм нашим какѡ прїиде прѣд намъї глигѡрїе гѡїан сн иленѣи внȣк личȣл и сестра егѡ агахїѧ и внȣка им настасїѧа дъщи марики и брат еи маркѡ и сестра ег агафїѧ снве андреїан и иѡнашкѡ карчȣл и брат ег василїе и сестра им антемїѧ снве кирилъ внȣци личȣлȣи и тѡадер сн аннеи и сестра ег настасїѧ трифънѣсъ тиж внȣци личȣл и тѡадер и сестри ег гафта и бълае и кандакїѧ снве агахїеи и никѡаръ и сестра ег мъдȣлаца и мърїѧ снве иѡнашкѡ личȣл внȣци внȣци (sic) и прѣвнȣци личȣлȣи стар за их дѡбрѡю волю некимь непѡнȣждени а неприселѡвани и прѡдали их правaa ѡтнинȣ и дѣдинȣ ѡт селѡ тѡмещи ѡт пѡлѡвина ѡт трета част селѡ четвръта част ѡт част исанкѡ ѡт ȣрик чтѡ имали ѡт (loc alb) вѡевода таа ѡни продали и съ два дѡмѡв гѡтѡви иѡнашкѡви и настасїи трифънѣс и съ въсѣм дѡхѡдѡм ѡт тѡгѡ селѡ еликѡ с изберет част им прїателю нашемȣ нѣнюл дворник глѡтни ради ѡсим десѣт талери ниѡ мъї видѣвше междѡ ними дѡбрѡвѡлнѡю тѡкмеж а ми такѡжде и ѡт нас сътворихѡм емȣ сес запис наше бити емȣ за вѣрнѡсти и на великѡе пѡтврьждение поставихѡм наш печат къ семȣ истинѡмȣ запис нашемȣ да с знает

Дȣмитрашкѡ щефан вел лгфт. ȣ хърлъȣ влт зрлѳ сеп в.

пътрашкѡ вел спътар
Loc nescris în act
[1])

аз лȣпȣл вел дворник
orig. hârtiei

Suret depe o mărturie sirbească dela veliţii boeri din leat 7139 Sept[emvrie] 2.

Iată noi Dumitraşco Ştefan vel log[o]f[ă]t şi Lupul vel vor[ni]c de ţara de gios şi Lupul vel vornic de ţara

1) Semne indescifrabile.

sus şi Ghenghe biv vel Vornic şi Gavrilaş biv vel Vornic şi Pătraşco Boul vel Spat[ar] şi Grama biv vel Stolnic şi Pavăl vtori logofăt şi Crăciunga şi Gavril Mirca şi Dumitraşco Gheuca vornicii de poartă şi alţi boeri de curtea domnească scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru precum au venit înaintea noastră Gligore Goian fečorul Ilenii nepot Liciului şi sora lui Agahiea şi nepoata lor Nastasia fata Măricăi şi frate său Marco şi sora lui Agafia fečorii lui Andriian şi Ionaşco Carčul şi frate său Vasilie şi sora lór Antimiia fečorii lui Chirilă nepoţi Liciului şi Toader fečorul Anii şi sora lui Nastasiia Trifănească iarăş nepoţi Ličului şi Toader şi sora lui Safta şi Bălae şi Candachiia fečorii Agahiei şi Nicoară şi sora lui Măgdaliţa şi Măriia fečorii lui Ionaşco Ličul toţi nepoţi şi strănepoţi Ličului celui bătrân de a lor bună voe de nime siliţi nici asupriţi şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie din satul Tomeştii din ǧumătate din a treia parte a satului a patra parte din partea lui Isaico din uric ce au avut dela [1]) V[oe]vod aceaia ei au văndut-o şi cu doao case gata lui Ionaşco şi Nastasiei Trifănesei şi cu tot venitul dintru acel sat căt să va alege partea lor, priatenului nostru Neaniului vornicului de poartă drept opt zeci taleri. Deci noi văzind între dănşii de bună voe tocmală i-am făcut lui acest zapis al nostru ca se-i fie lui de credinţă şi pentru mai mare tăriia am pus peceţile noastre cătră acest adevărat zapis al nostru ca să-s ştie.

[2])

Gheorghie Euloghi

1784 Au[gust] 25

12

3 Ianuarie 1630

Іѡнашко гіанга вел лѡгфет и лѹпѹл вел дворник долнаи земли и лѹпѹл вел дворник горнѣи земли и пѫтрашко боул вел спѫтари и тѫѹтѹл вторїи лѡгофет и дѹмитрѹ геѹка дворник глотнїи и гаврил мирка дворник и василїе рошка дворник и

1) Loc nescris în act.
2) Iscălituri cu peceţii inelare.

василїе банȣл бив дворник и иних болѣри ѡт двор гспднȣ ег маст ѡж прїидошѣ прѣд нами василїе и брат его григорчѣ и сестра их настасїѧ и ангелина снве їѡнашко ѡт томещ брат мърика рȣмънѣска прѣѡначатове исаико по их доброи воли неким непонȣждени а ниприселовани и продали их праваа ѡтина и дѫдина ѡт село томещ что ȣ власт кѫрлигътȣрской ѡт половина ѡт третаа част ѡт четвртаа част половина ѡт част исаико ѡт ватрȣ село и ѡт водȣ съ мѣсто за став и ѡт полѧе ѡт лѫс и ѡт вес приход таа продали прїятелю ишемȣ нѣкюл дворник глотнїи ради тридесѧт и пет талер сребрни и въстаа сѧ нѣкюл дворник и заплатил све за испѫлно тих пинез ле талер бити въ рȣки сим виш писаним люди василїе брат его григорчѣ и сестра их настасїѧ и ангелина снве иѡнашко ѡт томещ брат марика ромънѣска прѣѡначатове исаико ѡт прѣд въсѣми нами того ради и ми ꙗко ȣвидѣхом их доброволнои токмеж и за испѫлнои платȣ сътворихом сес запис ѡт нас бити емȣ за вѣрности да знает се бе сътворити и на рѣднїе гспдски и на ибȣлше вѣрности наши печат поставихом и съ нши рѫки под писахом и аз шандир дїꙗк писал да сѣ знает

гїангѣ вел логофт — ȣ ꙗс вато зрлѳ

(pecete) — мсца ген г дни

лȣпȣл вел дворник — аз лȣпȣл вел дворник

аз пътрашко вел спътар (pecete)

аз тъȣтȣл вторїи логфт искал

(pecete)

аз дȣмитрашко дворник — аз гаврил искал

(pecete)

Orig. hârtie

Suret de pe o mărturie sirbască dela veliţii boeri din leat 7139 Ghenar 3.

Ionaşco Ghenghea vel logofăt şi Lupul vel vornic de ţara de jos; şi Lupul vel vornic de ţara de sus şi Pătraşcu Boul vel spatar şi Tăutul vtori logofăt şi Dumitru Gheuca vornic de poartă şi Gavril Mirca vornic şi Vasile Roşca vornic şi Vasilie Banul biv vornic şi alţi boeri de curtea domnească precum au venit înainte noastră Vasilie şi frate său Gligorcea şi surorile lor Nastasia şi

Anghelina fečorii lui Ionaşco din Tomeşti fratele Măricăi Româneascăi, strănepoţi lui Isaico, de alor bună voe de nime siliţi nici asupriţi şi au vândut alor driaptă ocină şi moşie din satul Tomeştii ce este în ţinutul Cărligăturii din ǧumătate din a treia parte din a patra parte giumătate din partea lui Isaico, din vatra satului şi din apă cu loc de iaz şi din câmp şi din pădure şi din tot venitul aceia au vândut-o priatenului nostru Neaniului vornicului de poartă drept trei zeci şi cinci taleri de argint şi s'au sculat Neaniul vornicul şi au plătit tot deplin acei bani 35 taleri de argint în mânule acestor de mai sus scriş oameni lui Vasilie şi frăţine-său Gligorii şi surorilor lor Nastasiei şi Anghelinii, feciorii lui Ionaşco din Tomeşti, fratele Maricăi Româneasca, strănepoţi lui Isaico dinainte noastră a tuturor; pentru aceia şi noi dacă am văzut a lor de bună voe tocmală şi plată deplin i-am făcut lui acest zapis dela noi ca să-i fie lui de credinţă, ca să aibă a-ş face lui şi drese domneşti. Şi pentru mai mare credinţa am pus peceţile noastre şi cu mânule noastre am iscălit şi eu Şaidir diiac am scris ca să se ştie

In Iaşi vleto 7139
mesiţa Ghenar 3 dni

Ghenghea vel logofăt.
Lupul vel dvornic iscal.
Pătraşco vel spatar
Az Tăutul vtori logofăt
Lupul vel vornic

Gheorghe Evloghi
1784 August 25.

13

15 Ianuarie 1631

† гіангѧ вел лwгwфет и лѹпѹл вел дворник долнои земли и лѹпѹл вел дворник горнѣки земли и пѫтрашко боѹл вел спѫтари и тѫѹтѹл вторїи лwгфет и гїwргїє рошка бив вистѣрник и гаврил мирка дворник глwтнїи и дѹмитрѹ гїєѹка дворник и василїє рошка дворник и василїє банѹл бив дворник и иних болѣри и воини прѣднии wт двор гспднѫ єг маст пимем и сведителствѹем иссим листом ншим како придошѣ прѣд нами ма-

рика попадїѧ дѫща аѯенїѧ внꙋка пѫнтѣ хертеш по ен доброи воли некнм непонꙋждена а ниприселована и продала своа праваа ѡтина и дѣдина ѡт село томещи что ꙋ власт кърлигътꙋрскои ѡт половина за третаа част четвърта част тоа продали прїателю ншемꙋ нѣнюл дворник глотнїи ради петна десѧт талер сребрних ѡт ватрꙋ село и ѡт полѣ и ѡт водꙋ и ѡт лѫс и ѡт вес приход и въстал сѧ нѣнюл дворник и заплатил све за исѫпано тих пнзи еі талер битих въ рꙋки марика попадїѧ дѫща аѯенїѧ внꙋка пѫнтѣ хертеш ѡт прѣд въсѣми нами того ради и ми видѣще их довроволиної токмеж и за испълнои платꙋ такождере и ѡт нас сътворихом сес запис виш писаномꙋ прїателю нашемꙋ нѣнюл дворник бити емꙋ за верности на тоа част за ѡтинꙋ еж виш пишем ѡт село томещи да имает себе сътворити и нарѣденїе гспдски а на и бꙋлше вѫрност наши печати поставихом и съ наши рѫки под писахом и аз шандир дїак писал дас знает.

гїангѣ вел логофт искал — пис ꙋ іас вато зрлѳ ген еі ╪

(pecete) — аз лꙋпꙋл вел дворник искал

аз пътрашко вел спътар — (pecete)

(pecete) — аз лꙋпꙋл вел дворник искал

аз гаврил искал — (pecete)

(pecete cu cruce) indescifrabil — аз дꙋмитрашко дворник искал

Suret de pe o mărturie sirbască a veliţilor boeri din leat 7139 Ghen[ar] 15.

Ghianghia vel logofăt şi Lupul vel vornic de ţara de ǧos şi Lupul vel vor]nic] de ţara de sus şi Pătraşco Boul vel spatar şi Tăutul vtori logofăt şi Gheorghie Roşca biv visternic şi Gavril Mirca vornic de poartă şi Dumitru Gheuca vornic şi Vasile Roşca vornic şi Vasilie Banul biv vornic si alţi boeri şi slujbaşi domneşti de curtea domnească scriem şi mărturisim cu ačastă carte a noastră precum au venit înaintea noastră preuteasa Mărica fata Axiniei nepoata Pântei Herteş de a ei bună voe de nime silită nici asuprită şi au văndut a sa dreaptă ocină din satul Tomeştii ce este în ţinutul Cărligăturii din ǧumătate de a treia parte a patra parte aceia au vândut-o priiate-

lui nostru Neaniului vornic de poartă drept cincisprezece taleri de argint, din vatra satului şi din cămpă şi din apă şi din pădure şi din tot venitul; şi s'au sculat Neaniul vornic şi au plătit toţi deplin acei bani 15 taleri în mânule Maricăi preutesii fata Axiniei, nepoata Pântei Herteş dinnaintea noastră a tuturor. Pentru aceaia noi văzind a lor de bună voe tocmală şi plată deplin aşijderea şi dela noi am făcut acest zapis celui de mai sus scris priiatenului nostru Neaniului vornic ca să-i fie lui de credinţă pe acea parte de ocină de mai sus scrisă din satul Tomeştii să aibă aş face lui şi dires domnesc; iar pentru mai mare credinţa am pus peceţile noastre şi cu mânule noastre am iscălit şi eu Şaidir diiac am scris acest zapis ca să s[e] ştie.

Ghianghea vel log[e]f[ăt — Lupul vel vor[ni]c
Pătraşco vel spat[ar] — Lupul vel vor[ni]c

Gheorghie Evloghi
1784 Au[gust] 24

14

29 Aug. [1631].

Se ubomi Gheanghea velichii log[of[ă]t i Lupul velichii dvornic dolneai zemli i Savin hetman i Prăcălab Suceavscăi i Tăutul vtorii Logofet i Gheorghi Roşca Vistearnic i Gavrilaş Mirca, i Dumitraşco Gheoca i Vartic i Strătulat Dvorniţi glotnii, scriem şi mărturisim cu častă scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Dănil şi Vas[i]lie Fume fečorii i Sorcă nepoţii lui Turluiu din Tomeşti de a lor bună voe de nime nevoiţi nici înpresuraţi au vândut a lor diraptă ocină şi moşie din sat din Tomeşti din ğumătate de ğumătate de a treia parte a patra parte din partea lui Turluiu. Aceia parte o au vândut Neaniului dvornicului de gloată dereptu patru sprezeač taleri buni; aşijder[e] au venit înaintea noastră Sava de Storneşti fečorul Agahiii, nepotul lui Hearteş de nimenevoit nici asuprit ce de a lui bună voe au văndut a lui dereaptă ocină şi moşie din sat din Tomeşti din ğumătate de ğumătate de a treia parte de sat din a patra parte

ğumătate din partea lui Hearteaş iarăş au vândut Neaniului dvornic dereptu şeapte taleri bani buni; acestea părţi de ocină ce mai sus scriem s'au vândut din câmp şi din pădure şi din făneaţe şi din vatra satului şi din tot locul cu tot venitul şi loc de hălăşteu. Deci s'au sculat Neaniul dvornic şi le-au plătit aceia bani ce mai sus scriem deplin întru mânul[i]lor. Aceasta scriem şi mărturisim şi pre mai mari credinţă presupu-ne-am şi pe[ce]ţile noastre.

U Ias August 20

Ghianghea vel logofăt (L. P.)
Az Tăutul log[o]f[ăt] (L. P).
Gavril Mirca iscal.
Gheorghe Roşca vistearnic

Lupul dvornic iscal. (L. P.)
Savin Hetman (L. P.)
Dumitraşcu Vornic

orig. hârtie

15

12 Oct. 1641

Иѡ моиси могила воєвода бжю мастію гспдрѫ земли мѡлдавскѡи ѡѫ пріндошє прѣд намѫі и прѣд вѫсими нашемȣ мѡлдавских мы болѣри великих и малих некифор армѫшѫл и брат єг гаврил и сестра им докіѧ и илина сиве марики и внȣцим георгіє кашȣл за их доброю волю некиим непѡнȣждени а неприселовани и продали их права ѡтнинȣ и викȣпленіє что имал брат их петрѣ ѡт иѡнашко и ѡт рѫтрашко сиве ихнат внȣци поп лȣпȣл половина ѡт трета част село томещи что ȣ влѡст крѫлигѫтȣри и єдна пасик петреви сѫ садовє и сѫ рѫмник доли пасик и сѫ ливадȣ сѫ садовє ȣ ватрȣ село пакиж били петреви и ѡт том тиж вѫиш писаніи люди ѡни продали их права ѡтинȣ и дѣдинȣ им пакиж вѫ тог селѡ ѡт половинаа трета част село половина ѡт част исаико част дȣмитрȣ и сестри єго марики тѣх част и вѫиш писаніи ѡн продали болѣренинȣ гдсвми нѣнюл дворник глѡтніи ради єтѡ и ѡсим десѣт талер ребних и ѡт мѡм тиж пріндє прѣд намѫи геѡргіє кашȣл пакін за єго дѡбрѡю волю некиим непонȣжден а неприселован и продал своа права ѡтинȣ и викȣпленіє ȣ кромѣ ѡт ȣнве єг ѡт половина трета част селѡ томещи пѡловина част ѡт част их на тоа он продал бѡлѣренȣ нашемȣ вѫиш писан нѣнюл дворник ради два десѣт и пет талери сребних и тиж пріндє прѣд намѫі гаврил рѡ-

мѫнескȣл и сестра его антемїѧ сн҃ве мѫрикѫи рѡмѫнѣскѫи и василїе их брат ег глигорѫѣ и сестри их настасїѧ и ангелина сн҃ве иѡнашко ѡт тѡмещи внȣци марики рѡмѫнѣскѫи и павѫл и брат его дȣмбравѫ и сестри им ȣлїана и настасїѧ сн҃ве тодосїи внȣци рѡмѫнѣскѫи и продали их права ѡтнинȣ и деднинȣ ѡт половина трета част село четврѫта част исанко. . . полѡвина ѡт трета част село еж была викȣпленїе марики рѡмѫнѣскѫи ѡт иѡнашкѡ и ѡт пѫтрашко сн҃ве ихнат внȣци поп лȣпȣл тѣх вѫїш писани част за ѡтнинȣ ѡт тог село томещи пакїи прѡдали болѣренȣ нашемȣ выш писан нѣнюл дворник глотнїи ради сто ѡсим десѣт талер сребних и тиж прїиде прѣд нами глигорїе гоїан снѫ илѣни внȣк личюлȣи и сестра его агахїѧ и внȣка его настасїѧ дѫщи марики и брат его марко и сестра его гафїа сн҃ве андреїан и иѡнашко карчȣл и брат его василїе и сестра им антемїѧ сн҃ве кирили внȣци личȣл и тоадер снѫ анни и сестра ег настасїѧ трифѫнѣс тиж внȣци личȣл и тоадер и сестра его гафта и балаѧ и кандакїѧ сн҃ве агахїеви и некоарѫ и сестра его мѫдѫлица и марїѧ сн҃ве иѡнашко личȣл вѫси внȣци и прѣѡнȣци личȣл стар пакиж за их добро коволю (sic) неким непонȣждени а неприселовани и прѡдали их права ѡтнинȣ и дѣднинȣ ѡт полѡвина третаа част четврѫта част част исанко тѡа част пакиж ѡни прѡдали нѣнюлови дворник ради ѡсим десѣт талер сребних и тиж прїиде прѣд намы тѡадер и сестра егѡ настасїѧ сн҃ве анни пакиж за их доброю вѡлю неким непонȣждени а неприселѡвани и продали их права ѡтнинȣ и викȣпленїе пакиж ѡт тѡго село ѡт пѡловина трета част село половина част ѡт част тȣрлȣю тѡе част билѡ викȣпленїе тютки им илинкѫи петрѣс ѡт антемїѧ пȣрчеви жена а и билѡ викȣпленїе ѡт ангелина дѫщи тѡмаскѫи внȣка тȣрлȣю тѡа ѡни продали пакиж нѣнюлȣи дворник глотнїи ради четири десѣт талер сребних и тиж прїиде прѣд намѫї дѫнилѫ и брат его фȣмѣ сн҃ве сорѫки внȣци лȣпа киж (sic) за их добрѡю вѡлю неким непонȣждени а неприселовани и продали их права ѡтнинȣ и дѣднинȣ ѡт полѡвина част село ѡт пѡлѡвина четврѫта част ѡт част тȣрлȣю тѡа продали тиж нѣнюлȣи дворник ради двана десѣт талери личних и тиж прїиде прѣд нами мѫрика пападїѧ дѫщи аѯинїеи внȣка хѣртеш прѣѡнȣса тȣрлȣи пакиж за еи добрѡю вѡлю неким непонȣждена а неприселована продала еи права ѡтнинȣ и дѣднинȣ ѡт половина ѡт половина трета част село чемврѫта част ѡт част тȣрлȣи тоа

тиж продали нѣкинѹлѹи дворник ради ѡсим талер личних и тиж сава снъ гахиеи вн8к хѣрцеш прѣ8н8к т8рлѹю продал своа права ѡтнн8 и дѣдин8 ѡт половина ѡт половина трета част ѡт четврътта част половина ѡт част тиж т8рл8и тѡа продал паки нѣкюл дворник ради ѡсим талер личних и тиж продал иѡнашко ч8пъск8л и жена ег мърїа дъщи софїикъи вн8ка антон прѣкѡн8ка хѣртеш их права ѡтнн8 и дѣдин8 ѡт пѡлѡвина ѡт половина трета част село ѡт четвръта част половина ѡт част т8рл8и тоа продали тиж нѣкнюл8и дворник ради ѡсим талер личних и ног гдвми ıакож 8 видѣхѡм междѡ ними добро волною токмеж и полною за плат8 а гдвми еще еж и ѡт нас дали и потврьдили есмѕі бѡлѣрин8 нашем8 вишписан нѣкнюл8и дворник теж ради тѣх всѣх вкіш писаних части за ѡтнн8 ѡт того село томещи да ест еи ѡт нас права ѡтнн8 и дѣдин8 и вик8пление и 8рик и потвръждение съ въсѣм доходом непор8шеное ниволиж на вѣки вѣчнїа. такождере когда было въ дни барновские воевод въсталисѣа нѣких лиѹди ѡт тих виш прѣд реченик и были продали ем8 нѣких чеаст за ѡтнн8 а потом тогда пакиж въсталисѣа тих лиѹди и възвратиа звое ѡтнн8 назад ѡт нѣкни8л дворник а не пакиж продли ем8 тоа ѡтнн8 и дали ем8 и тѣх на вѣадение за вратение за потвръждение что ѡни имали ѡт барновские воевод и пак да не бъдет и ин дас не 8м8шает прѣд сим листом нашим

сам господин велѣл — оу ıас лт зрм ѡк ві

гıангѣ вел логофт 8чиних искаах

† ионашко

Orig. hârtie pecete aplicată f. bine păstrată.

Suret depe ispîsoc sirbescu dela Moisi Moghila V[oe]voda din 7140 Octomvrie 12.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri ai Moldovii a mari şi mici Nechifor armăşel şi frati-său Gavril şi surorile lor Dochiia şi Eleana fečorii Maricăi şi nepotul lor Gheorghie Caşul de a lor bună voe de nime siliţi nici asupriţi şi au văndut a lor dreaptă ocină şi cumpărătură ce au avut fratele lor Petrea dela Ionaşco şi dela Pătraşco fečorii lui Ignat nepoţii popii Lupului ǧumătate din a treia parte a satului To-

meşti ce iaste în ţinutul Cărlegăturii şi o prisacă a Petrii cu pomăt şi cu rămnic lângă prisacă şi cu livadă cu pomi în vatra satului č-au fost iarâş a Petrii şi după aceia iarâş acei de mai sus scrişi oameni au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie iarâş întru acelaş sat din ǧumătatea a treia parte a satului ǧumătate din partea lui Isaico partea lui Dumitru şi a surorii lui Măricăi acele părţi de mai sus scrise ei le-au vândut boeriului domnii mele Neniului Vornic de Poartă drept o sută şi opt zeci taleri de argint. Şi după aceia iarâş au venit înaintea noastră Gheorghie Caşul iarăş de a lui bună voe de nime silit nici asuprit şi au vândut a sa dreaptă ocină şi cumpărătură osebit de a unchiului său din ǧumătate a treia parte a satului Tomeşti ǧumătate de parte din partea lui Ignat. Aceia au văndut-o boeriului nostru de mai sus scris Neniului Vornic drept doaozeci şi cinci taleri de argint şi iarâş au venit înaintea noastră Gavril Românescul şi sora lui Antimiea fečorii Maricâi Româneascăi şi Vasile şi frati-său Grigorcea şi surorile lor Nastasiea şi Anghelina fečorii lui Ionaşco din Tomeşti nepoţi Maricăi Româneascăi şi Pavăl şi frati-său Dumbravă şi surorile lor Uliana şi Nastasia fečorii Todosii nepoţi Româneascăi şi au văndut a lor dreaptă ocină şi moşie din ǧumătate a treia parte a satului a patra parte din partea lui Isaico şi ǧumătate din a treia parte a satului č-au fost cumpărătură Maricăi Româneascăi dela Ionaşco şi dela Pătraşco fečorii lui Ignat, nepoţi popii Lupului, acele de mai sus scrise părţi de ocină dintru acel sat Tomeştii le-au vândut iarâş boeriului nostru de mai sus scris Neniului Vornic de Poartă drept o sută şi opt zeci taleri de argintu şi iarâş au venit înaintea noastră Grigori Goian fečorul Ilenii, nepot Ličului şi sora lui Agafia şi nepoata lui Nastasiea fata Măricâi şi frati-său Marco şi sora lui Agafiia fečorii lui Andriian şi Ionaşco Carčul şi frati-său Vasilie şi sora lor Antimia, fečorii Kirilii nepoţi Ličului şi Toader fečorul Anii şi sora lui Nastasiea Trifăneasă iarâş nepoţi Ličului şi Toader şi sora lui Safta şi Balaia şi Candachiia fetele Agafiei şi Necoară şi sora lui Măgdăliţa şi Mariia fečorii lui Ionaşco Ličul toţi nepoţi şi strănepoţi Ličului celui bătrăn iarâş

de a lor bună voe de nime siliţi nici asupriţi şi au văndut a lor dreaptă ocină şi moşie din giumătatea a treia parte a patra parte partea lui Isaico. Acea parte au vândut-o ei Neniului Vornic drept optzeci taleri de argint şi iarâş au venit înaintea noastră Toader şi sora lui Nastasiia fečorii Anii, iarâş de a lor bună voe de nime siliţi nici asupriţi şi au văndut a lor dreaptă ocină şi cumpărătură iar dintru acel sat din ğumătate a treia parte a satului ğumătate de parte din partea lui Turlui, acea parte au fost cnmpărătură moaşii lor Ilincăi Petresăi dela Antimiia fimeia Turcii; iar lor au fost cumpărătură dela Anghelina fata Tomascăi nepoata lui Turlui. Aceia au vândut-o ei iarâş Neniului Vornicul de poartă drept patruzeci taleri de argint; şi iarâş au venit înaintea noastră Dănilă şi frati-său Fumea fečorii Sorcăi nepoţi lui Turlui iarâş de a lor bună voe de nime siliţi nici asupriţi şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din ğumătate a treia parte a satului din ğumătate a patra parte, din partea lui Turlui. Aceia au vândut-o iarâş Neniului vornic drept doisprezece taleri bătuţi; şi iarâş au venit înaintea noastră Marica preoteasa, fata Acsiniei nepoata lui Herteş, strănepoata lui Turlui iarăş de a ei bună voie de nime silită nici asuprită şi au vândut a ei dreaptă ocină şi moşie din ğumătate de ğumătate a treia parte a satului a patra parte din partea lui Turlui. Aceia au vândut-o iarâş Neniului Vornic drept opt taleri bătuţi. Şi iarâş Sava fečorul Agafii nepot lui Herteş strănepot lui Turlui au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie din ğumătate de ğumătate a treia parte a satului din a patra parte ğumătate din partea iarâş a lui Turlui; aceia au vândut-o iarâş Neniului Vornic drept opt taleri bătuţi şi iarâş au vândut Ionaşco Čupăscul şi fimeia lui Măriia fata Sofiicăi nepoata lui Anton, strănepoata lui Herteş a lor dreaptă ocină şi moşie din ğumătate de ğumătate a treia parte a satulul din a patra parte ğumătate din partea lui Turlui, aceia au vândut-o iarâş Neniului Vornic drept opt taleri bătuţi. Deci domnia mea dacă am văzut între dânşii de bună voe tocmală şi plată deplin şi dela noi încă am dat şi am întărit boierului nostru de mai sus scris Neniului

Vornic, pentru aceia toate acele de mai sus scrise părţi de ocină dintru acel sat Tomeştii să fie lui şi dela noi dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură şi uric şi întăritură cu tot venitul, neruşuit nici odată în veci večnici. Aşijderea când au fost în zilele lui Barnovschie V[oe]vod s'au fost sculat oare carii oameni dintru acei de mai sus zişi şi i-au fost vândut lui nişte părţi de ocină iar după aceia iarâş s'au sculat acieş oameni atunce şi ş'au răstors ocina sa înapoi dela Neniul Vornic; iar acum iarâş i-au vândut lui acea ocină şi i-au dat lui şi acele dresuri de întoarcere şi de întăritură č-au avut ei dela Barnovschi Vodă şi într'alt chip să nu fie şi altul să nu să amestece peste această carte a noastră.

Insuş domnul a poruncit.

Ghenghe vel log[o]f[ă]t au învăţat şi au iscălit.

S'au scris de Apostol diiac de divan.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghie Dascal 1784 August 25

16

10 August 1634.

Иѡ василїє вѡєвѡда бжїю мастїю гспдрь земли мѡлдавскои ѡж принидошѣ прѣд нами и прѣд вьсими ншими мѡлдавскими болѣри великими и малими малбници нши калꙋгери ѡт стаа мѡнастир воронец на имѣ [1]) и тегали лицѡм прѣд гспдвми болѣрина гспдвми нѣнюл ворник глѡтнии ради єднна полѣна єж єст хотар село томєщи пѡд пасикꙋ калꙋгерѡм ѡт лаз рѣкѫщє калꙋгери аж нє єст тоа полѣна ѡт хотар село томєщи нѫ ѡт хотар тои пасици а болѣрин гспдвми нѣнюл дворник глѡтнии ѡн ꙋказовал исписѡк за тѣж ѡт мѡиси мѡгила вѡєвода из пѫрвоѧ гспдствѡ како тєгал сѣ лицѡм сь єгꙋмен харитѡн и сь инших калꙋгери пакиж ѡт вѡронец ради тоа полѣна вишписанна и зостал тѡгда нѣнюл дворник на калꙋгери понеж ѡбрѣтох сѣ како єст ѡт хотар село єго ино гспдвми и сь вьсѣго сьвѣта нщєго сѫдихѡм их по законꙋ земскои и ин єдного невѣровахом нь послахом гспдвми нше болѣрин каракаш вел ꙋшѧри и кѡндрѣ бив пьркьлаб како да сьматрѣют за сєго дѣло какѡ ѡбрѣщєт сѣ по правдою по законꙋ земскои

1) loc alb.

*

и сѫбирали люди добри ѡкрстин мецїаш и сѫмотрили изрѣдѹтои полѣнѹ и ѡбрѣтошѣ како ест тоа полѣна ѿ хѡтар томѹ село вишеписан томещии и приидошѣ прѣд гспдвми вишписан болѣрин гспдвми караш (sic) вел ѹшѣр и кѡндрѣ бив пѫркѫлаб и сведителствовали прѣд гспдвми и прѣд вѫсѣго сѫвѣта гспдвми какѡ ест тоа прѣдреченнаго полѣна праваа ѡтнна болѣринѹ гспдвми вишписаннѡмѹ нѣнюл дворник ѿ хотар село томещи а калѹгери не имают ни едно дѣло тѣм ради ѿ силѣ на прѣд да имает нѣнюл дворник дѫржати тоа полѣнѹ вѫ кѹпѣ сѫ иншаго хотар село томещ понеж ест емѹ правaа ѡтнна и да не имают маи тегалис ради сїаа тѣж николиж на вѣки и инда сѣ не ѹмишат.

сам гспднѫ велѫл пис ѹ іасѡх

влтѡ зрмв ав ї дни.

✕

пѫтрашко башот вел логфт искал

х шаидир

Orig. hârtie, pecetea în ceară căzută.

Io Vasilie Voevod, Bojiu Milostiu Gospodară zemli Moldavscoi. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tutulor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici credincioşii noştrii călugări dela sfânta mânăstire Voroneţ, anume [1]) şi au părât de faţă înaintea Domniei Mele pe boierul Domniei Mele Neaniul, Vornic de Gloată pentru o poiană care este în hotarul satului Tomeşti sub prisaca călugărilor din pădure, zicând călugării că nu este acea poiană din hotarul satului Tomeşti, ci din hotarul acei prisăci. Insă boierul Domniei Mele Neaniul Vornicul de Gloată el a arătat un ispisoc de pâră dela Moise Movilă Voevod din prima Domnie, cum s'au pârât de faţă cu egumenul Hariton şi cu alţi călugări de asemenea dela Voroneţ pentru acea poiană mai sus scrisă şi a rămas atunci Neaniul Vornic pe călugări pentrucă s'a aflat că este din hotarul acelui sat. Deci Domnia Mea şi cu tot sfatul nostru am judecat lor (i-am judecat pe ei) după legea ţării şi n'am crezut pe nici unul ci am trimis Domnia Mea pe boierii noştrii Caracaş mare uşier şi Condrea fost Părcălab ca să arate asupra acestui lucru cum va găsi mai cu dreptul după legea ţării, şi au adunat oa-

1) Loc alb în doc.

meni buni megieşi deînprejur şi au aratat de rândul acelei poiene şi s'au dovedit că este acea poiană din hotarul acelui sat mai sus scris Tomeştii. Şi-au venit înaintea Domniei Mele mai sus scrisul boer al Domniei Mele Caraş (sic) mare Uşier şi Condrea fost Părcălab şi au mărturisit înainteà Domniei Mele şi înaintea întregului Sfat al Domniei Mele, pre cum este acea mai sus zisă poiană dreaptă ocină boerului Domniei Mele mai sus scrisului Neaniul Vornic din hotarul satului Tomeşti; iar călugării să nu aibă nici o treabă.

Pentru aceasta de acum înainte să aibă Neaniul Vornicul a stăpâni acea poiană de cumpărătură cu însuşi (?) hotarul satului Tomeşti, findcă este lui dreaptă ocină.

Şi să nu aibă a se mai judeca pentru aceasta niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece. Insuşi Domnul a poruncit.

Scris în Iaşi, la anul 7142 (1634) August 10 zile.

(L. P.)

Pătraşco Başotă mare logofăt iscal.

23 Martie 1635. Şaidir.

Copie

17

Suret de pe o carte sirbească dǝ ǧudecată dela Vasile Voevod din leat 7143 Martie 23.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea boiarilor noştri a mari şi mici, Vasile şi frate-său Cozma, fečorii Dochiei Iachimoae şi au pârât de faţă pe boiariul nostru Neaniul Vornic pentru o parte de ocină din satul Tomeştii din partea lui Isaico ce i-au fost de baştină din ǧumătate de ǧumătate din a treia parte a cincea parte. Deci boiarul domniei mele Neaniul Vornic au arătat înainte Domnii mele un ispisoc de cumpărătură dela Barnovschi Voevod şi de întăritură dela Moisi Moghila Voevod precum că el au cumpărat acea parte de ocină dela muma lor Odochiia Iachimoae. Deci boiariul domniei mele de mai sus scris Neaniul Vornicul s'au îndreptat dinnainte

noastră şi dinnaintea sfatului nostru şi au pus ferue 24 sloţi în visterie domnii mele. Iar Vasilie şi fratesău Cozma fečorii Iachimoae ei au rămas dinainte noastră şi de acum înainte să nu mai aibă a mai pârâ pe boiariul domnii mele de mai sus scris pentru aciastă pâră nici odată în veaci. Şi altul să nu s amestice peste ačastă carte a noastră.

Însuş domnul au poruncit

Pătraşco Başotă vel logofăt iscal.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal 1784 avgost 24.

18

25 Martie 1635.

лстїєю бжїю иѡ василїє вѡєвода гспдрь земли мѡлдавско знаменито чиним єсим листом нашим зьсѣмь кто на нем вьзрить или чточїи єго оуслишит ѡж тот истинїи болѣрен наш нѣнюл дворнк слоужил право и вѣрною слꙋжбꙋ ин инмь сто почвшим гспрем прѣжде нас бивше а днес слꙋжил и гпдсвми и землє наш правои вѣрно тѣм мы видѣвше єго правою и вѣрною слꙋжбоу до нас жаловали єсми єго ѡсобною нашею мстїю и дали и потврьдили єсми ємоу ѡт нас оу нашеи земли молдавскои єго правою ѡтнноу и викꙋпленїє ѡт нарѣденїи за викꙋпленїє что ѡн имал ѡт моисю воєвода половина ѡт третаа част село томещи чтѡ оу влѡст крьлигьтꙋри и єдна пасик петреви сь садовє и сь рьбник подли пасик и сь ливадꙋ сь садовє пакижи били петреи что ѡн себѣ кꙋпил ѡт некифор армьшел и ѡт брат єго и ѡт сестри им и тоа паки єс оу ватрꙋ село и тиж тьїх вишписани люди ѡн продали их права ѡтннꙋ и дѣдниꙋ пакиж вь того село ѡт половина трета част село половина ѡт част исаико част дꙋмитрꙋ и сєстри єго марики тѣх части вишписани ѡни продали болѣрииноу гпдсвми нѣнюл дворник ради сто и ѡсим десѣт талери сребних и тиж прїиде прѣд нами геѡргїє кашꙋлта єго доброю волю неким непоноуждєн а ниприселован и продал своа права ѡтннꙋ и викꙋпленїє оу кромѣ ѡт оунковє єго ѡт половина трета част село томещи половина част ѡт част ихпатꙋ тоа ѡн продал пакиж болѣренꙋ нашемꙋ вишписан ради два десѣт и пѣт талери сребних и тиж прїиде прѣд нами гаврил ромьнескꙋл и сестра єго антимїѧ сновє мьрикьи ромьнѣскьи и

василіє и брат єго глигорчѣ и сестри их настасїѧ и ангелина
снвє иѡнашко ѡт томєщи внȣци мѫрики ромѫнѣскѫи и павѫл
и брат єго дȣмбравѫ и сести им оулїꙗна и настисїꙗ снвє то-
досїи внȣци ромѫнѣскѫи и продали их права ѡтннȣ и дѣдннȣ
ѡт полѡвина трета част село томєщи четврѫта част ѡт част
исаико и половина ѡт трета част село єж било викȣпленїє мѫрики
ромѫнѣскѫи ѡт иѡнашко и ѡт пѫтрашко снвє ихнатȣ внȣк
поп лоупȣл тѣх вишписани части за ѡтннȣ ѡт того село то-
мєщи паки ѡни продали болѣринȣ нашємȣ нѣнюл дворник ради
сто ѡсим десѣт талер сребных и тиж ѡн себѣ кȣпил ѡт гри-
горїє гоꙗн снѫ илѣни внȣк личюл и ѡт сестра єго агахїꙗ и
внȣка єго настїѧ дѫщи мѫрики и брат єго марко и сестра єго
агафїа снове андреꙗн и иѡнашко карчȣл и ѡт брат єго василїє
и сестра им антємїѧ снвє кирили внȣци личюл и тодер сни анни
и сестра єго настасїꙗ трифѫнѣс тиж внȣци личюл и тоадер и
сестра єго гафта и бѫлаєи кандакїꙗ снове агахїєви и нєкоарь
и сестра єго мѫдѫлица и марїѧ снвє иѡнашко личюл вѫси внȣци
и прѣвнȣци личюл стар ѡт половина трета част четврѫта част
част исаико та дѣдннȣ ради ѡсим десѣт талери сребних и тиж
ѡн себѣ коупил ѡт тоадер и ѡт сестра єго настасїѧ снвє анн
ѡт половина трета част село томєщи половина част част тȣр-
лȣю тоа част било викȣпленїє тютци нмѫ илинкѫи петрѣ ѡт
антимїꙗ тȣрчєви жена а им било викȣпленїє ѡт ангелина дѫщи
томаскѫи внȣка тȣрлоую ради четнри десѣт талер сребних и
тиж ѡн себѣ кȣпил ѡт дѫнилѫ и ѡт брат єго фȣмє снвє сор-
кѫи внȣци тȣрлоуи ѡт половина трета част село ѡт половина
четврѫта част ѡт част тоурлȣи дари два на десѣт талери личнихѫ
и тиж ѡн себѣ кȣпил ѡт марика пападїѧ дѫщи аӡинїє и вноука
хѣртєш прѣѡнȣка тȣрлоуи их прав ѡтнноу и дѣдннȣ ѡт поло-
вина ѡт половина трета част четврѫта част ѡт част тȣрлȣи
ради ѡсим талери личних и тиж сава снѫ агахїєи внȣк хѣртєш
прѣоунȣк тȣрлоуи продал своа права ѡтннȣ и дѣдннȣ ѡт по-
ловина ѡт половина трета част село ѡт четврѫта част полови-
на ѡт част тиж тȣрлоуи ради того село ради ѡсим талери и
тиж ѡн себѣ коупил ѡт иѡнашко . . . . пѫскȣл и жена єго
мѫрїꙗ дѫщи сѡфикѫи внȣка антон прѣѡнȣка хѣртєш их права
ѡтннȣ и дѣдннȣ ѡт половина ѡт половина трета част село ѡт
четврѫта част половина ѡт част тоурлоуи ради ѡсим талери
личних и тиж ѡн себѣ кȣпил ѡт антон внȣк хѣртєш ѡт половина

ѡт половина ѡт трета част ѡт четврѫта част половина ради . . (loc alb) . . талер сребних и тиж ѡн себѣ кѹпил ѡт настасїа жена георгїе кашѹла и дщи им келсїѧ и мѫрика и дѹмитра и снъ еи скридон внѹци мѫрикѫи прѣѡнѹци исаико ѡт половина за трета част село ѡт четврѫта част пѣтаа част ѡт част исаико и съ една ливада съ садове и съ една виноград оу ватрѹ село и съ домов георгїе кашѹла ради седем десѣт талери сребних и ѡтом тиж даем потврѫждаем болѣрин наш вишписани нѣнюл дворник едина село на имѧ ширеѹци что тот село било прав наше гпдрско прислѹшно къ ѡколѹ тѫрг хотинскиї ѡт его прави и питоми нарѣденїи что ѡн имал ѡт алеѯандрѹ илиѧш воевода за данїе и млованїе и ѡтом тиж даем и подврѫждаемъ дрѹгое село на имѣ рѣдюл что тот село пакиже било право наше гпдрско прислѹшно къ ѡколѹ трѫг335 тротѹш ѡт его прави и питомїи нарѣденїи что ѡн имал за данїе и млованїе ѡт моисею могила воевода; дрѹгое ѡн дал тогда четири кони добри сїи дали сѣ въ потрѣбѫ земскою; тѣм ради ти вишписани части за ѡтнѹ ѡт того село томещи и тих два селове да ест болѣрин наше вишречени нѣнюл дворникъ прави ѡтнии и дѣдини и викѹпленїе и данїе и млованїе и оурик и потврѫжденїе съ вѫсѣм доходом емѹ и дѣтѣм его и ѡночатом его и працѹратом его и вѫсемѹ родѹ ег кто сѣ изберет наиближнїи непорѹшен николиже на вѣки вѣчнїи и хотар ти вишписаним селам томещи и ширѫци и рѣдюл да ест ѡт оусих строни по своим старими хотари по кѹда иж вѣка оуживали а на то вѣра нашего гпдства виш пи (sic) писанаго ми Iѡ василїе воевода и вѣра прѣвѫзлюбленниаго сна гпдвми їѡн воевода и вѣра боѧр наших вѣра пана савин прѫжескѹл великого дворника долнеи земли вѣра пана дѹмитрашко шолдан вел дворник горнѣи земли вѣра пна гаврил гетман и пѫркѫлаб сѹчавскоїи и вѣра пна бѹхѹш и пѫтрашко чоголѣ пѫркѫлаб хотинскии вѣра пана юрашко башотѫ пѫркѫлаб нѣмецскїих вѣра пана фортѹна пѫркѫлаба романскїи вѣра пана глигорашко оурѣке вел спѫтар вѣра нана иѡрдаки вел вистѣрник вѣра пана апостол катарцилѹ постелника вѣра пана гиѡргие чашника и вѣра пана грама столника вѣра пана дѹмитрашко комиса и вѣра вѫси болѣри наши мѡлдавских великих и малих а по нашими животѣ и гпвова никто бѫдет гспдрѫ ѡт дѣтїи наших или ѡт нашего рода или пак бѫд кого бѫ изберет гсдрѫ бѫити нашеи земли молдавстѣи

тот би ем непорѹшил нашего оустроеніа и потвръждение нъ али би емѹ дал и оукрѣпил за что ес емоу прави ѡтнии и викѹпление и на свои прави пинѣѕі писани и дааніе за его правою и вѣрною слѹжбѹ а на болше и крѣпост и потвръждение томѹ бъсемѹ вишписаномѹ велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почьтеномѹ болѣринѹ жѹпан пътрашко башотъ великомѹ лѡгфт писати и наш печѣт привѣзати къ семѹ истиномѹ листѹ нашемѹ . . . . [1]) . . . . . .

Иѡ васили воевод. писах оу ıасох

пътрашко влт 7143 март 25 дни

Orig. pergament; pecetea ruptă. Traducerea acestui uric, datorată lui N. Beldiceanu, s'a publicat în Uricarul, vol. XIV, pp. 95—100.

19

1644-1645.

Se ubo mi Varlam Arhiiepiscopă Mitropolit Suceavschiih i Anastasie episcopă Romanschii mărturisim noi cu cest zapis cum au venit înaintea noastră Gavril Sălăgean şi cu femeia lui Nastasiia de a lui bună voe dẹ nime nenevoit şi ş'au primit o cocoană să le fie fatâ de suflet pentru căci ei n'au avut feciori de trupul lor anume aceia, cocoană Măriicuţa fata lui Ionaşco Poturul, nepoata lui Gavril, primitu-o-au cu toată osărdiia lor ca să le fie fată, şi după moartea lor nime nici o treabă să n'aibă nici cu ocine nici cu bucatele lor ce să fie toate pe mâna ei; iar cine să va ispiti dintru seminţiile noastre a să amestecarea să strice lucrul şi tocmala noastră ca să fie triclet şi proclit de 318 de oteţi ces la şi să fie la judeţ cu Arie. Deci noi văzând a lor bună voe iscălit-am pecete pus-am Vă let 7153.

Pecetea Mitropoliei.
Varlam mitropolit.

Pecetea episcopiei Roman.
Anastasie episcopă
Romanoschii

orig. hârtie.

1) Deteriorat.

20

8 Iunie 1651.

† Се ѡу҃бо ми гаврилаш вел лwгфт и гика вел дворник долнѣи земли и костантин чоголѣ вел спътар и пътрашко чоголѣ вел столник и глигоріє пръжескꙋл вел меделничар и андреꙗш вел шетрар и шаидир третін лwгфт и григоріє пілиповскіє и дамаскин и скꙋлеш и некꙋлаю и дꙋмитрашко дворник глотнїи и иних много болꙗри и воини прꙗднїи ѡт двор гспдн єг мяст ѡж прїндоше прѣд нами тодоска бивша жина дръгꙋшан по єꙗ добро волѣ и продал своа права ѡтннꙋ и викꙋпленіє что имал кꙋпно съ мъж єи дръгꙋшан что сѣ изберет част єи ѡт село томещи ѡт трета част четвртаа част что бѣше им за викꙋпленіє ѡт джща томаски и тиж продал ѡсобною съ джщи своєи гергина и скива ѡт част дръгꙋшан ѡт тогож село томещи ѡт старом селищи ѡт третаа част четвртаа част что сѣ раздѣлѣ єи тоа четвртаа част на пет части и два части таа ѡни продали братꙋ ншемꙋ нѣнюл дворник ради два десꙗт и пет талери битих и платил им испл҃но тих пнзи кє тал ѡт прѣд нами тꙗм ради и ми ꙗко ꙋ видꙗх междо них за их дwбро волною токмеждо и испл҃ною за плат и ѡт нас сътворнихом сътворихом (sic) сєс запис бити ємꙋ за вꙗрности и на и болшє крꙗпосто потписахом съ рꙋки наш къ семо истиномꙋ запис и аз василіє корлат писах.

гаврилаш вел логофт — ꙋ ꙗс вл зрнѳ

гика вел ворник искал — ≠ юн й

аз пътрашко чоголѣ вел столник искал

Orig. hârtie

Suret de pe o mărturie sirbască a veliţilor boeri leat 7159. Iunie 8.

Iată adecă noi Gavrilaş vel logofăt şi Ghica vel vornic de ţara de jos şi Costandin Ciogole vel spatar şi Pătraşco Čogolea vel stolnic şi Gligori Prăjâscul vel medelniceriu şi Andriiaş vel şetrariu şi Şaidir treti logofăt şi Grigorie Pilipovschi şi Damaschin şi Sculeş şi Neculaiu şi Dumitraşco vornicii de poartă şi alţi mulţi boiari şi slugi de curtea domnească precum au venit înaintea noas-

tră Todosca č-au fost fimeae lui Drăguşan de a ei bună voe şi au văndut a sa driaptă ocină şi cumpărătură č-au avut dinpreună cu bărbatul ei Drăguşan ce să va alege partea ei din satul Tomeştii din a treia parte a patra parte č-au fost lor de cumpărătură dela fata Tomascăi; şi iarăş au vândut osăbit cu fetile ei Gherghina şi Schiva din partea lui Drăguşan dintru acelaş sat Tomeştii din siliştea cea veche din a treia parte a patra parte ce să înparte acea a patra parte pe cinci părţi; doaă părţi; aceaia ei au vândut-o fratelui nostru Neaniului vornic drept doao zeci şi cinci taleri bătuţi şi au plătit lor deplin acei 25 taleri dinaintea noastră; pentru aceaia şi noi dacă am văzut între dânşii de a lor bună voe tocmală şi plată deplin şi dela noi am făcut acest zapis ca să-i fie lui de credinţă şi pentru mai mare tăriia am iscălit cu mânule noastre cătră acest adevărat zapis şi eu Vasile Corlat am scris.

Şaidir

Gavrilaş vel log[o]f[ă]t
Pătraşco Čogole stol[nic]
Ghica vel vornic — Gheorghie Evloghi
Prăjescul vel med[elnicer] — 1784 August 24
Andrieş vel şetrar

21

22 Mart 1656.

Ispisocul Domnului Gheorghe Ştefan V. dată S.-M-ri Caşin, în cuprindere că pomenitul Domn ar fi făcut schimb cu Neniul, luând de la Neniul satul Rădiul la Trotuş şi cu Băneştii şi cu Pleşăştii tot alăture cu Rădiul, şi dând Domnia alte sate la ţinut Orheiul anume Cricovul şi Goiani, şi prin care ispisoace să arătă însă că hotarele Rădiului să începe despre târgul Trotuşului din dial de unde să pogoară drumul ce mare la Paroisco (?) , din hotarul Plăşăştilor, şi în gios peste drum la un stâlp de piatră din gios de drum, de acolo pe marginea Străjănilor în gios, iar la un stâlp de piatră ce este lângă drumul Rădiului, ce vine de la târg şi de acolo drept la pă-

răul Dodiilor la obărşie, de aice părăul în gios, până unde dă în părăul Bahnei, de aice drept peste Bahnă, şi peste părăul fântănii lui Lazăr la capul Piscului, de acolo pe pisc la deal la un stâlp de piatră supt Giorgieni de gios lângă fânaţul lui Mih Miclăuş, de aice pe deal în gios la un stâlp de piatră ce este deasupra scrânciobului. Deci la vale la fântâna Alecsăei la un stâlp de piatră, de aice pârăul în gios până unde cade în Coraclău. De aice Coroclăul în sus până unde să împreună cu hotarul Săneştilor şi a Dumeştilor, atâta este tot hotarul Rădiului. Iar Bereştii şi Pleşăştii pe hotarele cele bătrâne. Şi hotarul Pleşăştilor s'au ales şi s'au stâlpit despre Bârsăneşti şi desgre Voiceşti pe hotarul cel bătrân.

Arh. St. Iaşi, Anaf 1o5, foaia 139.

22

11 Septembrie 1670.

Adecă eu Ionaşco şi eu frate miau cu Pavel şi cu surori nostri Malana şi Dochie fičori lui Toder Morcovă de Popeşti nepoţi lui Gavril ce au locuit în Iugani, facem ştire cu cest adeverat zapisul nostru cum ni-am tocmit cu Gavrilă Neniul ce au fost logofet al doile de am făcut schimbă dat-am noi dumisale toate părţile nostre de moşie chite avut părintele nostru Toder Morcovă în şesul Ezerului să hie drăpta moşie dumisale şi ğupinesi dumisale şi cuconilor dumisale de buna voe nostra am făcut schimbu cu dumnialui deosebă de alta semenţie nostra iare dumnialui nau dat schibatura dreptu schimbatura pometul ce fost cuparat dumnialui dela tate nostru Morcov carei pomet etă pe hotarul Tomeştiloră nom[a]i pometul chit ţine iare în lator den paduria întriaga se nu fii volnici a largi chi ce che est moşie deriapta dumisale şi ačasta tocmala s'au făcut dennainte popii lui Simionă ot Tomeşti şi Grigorii vornică de Goeştă şi Lupul Rămineschii ot Rădeni şi Toder Trifan de Popeşti şi Ion zinere Stratoni ot Redeni şi Caravan ot Romăneştă şi Ionă dascal ot Temeşte şi mulţă omini buni s'au timplat iare dumnialui de pre asta zapis se fie volnic se faca şi ispisoc domnesc şi zapis de boer

pentr'o mai mare credinţa ni am pus degetele şi scaliturile se să ştie.

† Ionaşco † Pavel † Malaca † Odochie
† Grigori † Trifan U Tomeşti vleat 7179 Sep[temvri]e
† Lupul † Ionă dnă 11.
Az Pop Simion iscal
† Caravan † Vasili de Podobii Ion dascal iscal.

orig. hârtie

23

20 Aprilie 1740.

Nechifor Mitropolit Moldovii

Costandin Costin biv vel pah. adeverim cu această scrisoare a me să ştie că întămplându-se de am venit la noi aice la Moldova la Măria Sa pre înălţatul domn al ţării Moldovii la al nostru stăpân Grigorie Ghica Voevoda şi având şi moşie aice în ţară, am socotit de bună voie noastră şi am dat danie şi am dăruit domnilor sale nepotului nostru Toader Costache vel spatar şi nepoatii noastre Marii giupăneasa d-sale vel spatar: aceste moşii ce arată mai gios anume satul întreg Popeştii în Cârligătură şi satul întreg Mândreştii şi părţile din Ciortani ce să vor alege pe zapisă ci i-am dat, tij la Cârligătură, şi alte părţi ci să vor alege din Tomeştii pe zapisă tij ce i-am dat şi alte părţi din Mihneşti tij pe zapisă şi poenile Mădărjăcilor i Glodenii tij pe zapisă ci i-am dat, care aceste moşii toate sânt la ţinut Cârligăturii; aceste moşei toati li-am dat cu tot hotarul şi cu tot venitul d-lui nepotului nostru Toader Costache vel spatar şi nepoatei noastre Mariei, ca să li fie Domnilor sali, şi fiilor dumilorsale şi nepoţilor, şi strănepoţilor drepti ocini şi moşii stătătorii în veci, şi nime alţii să nu să amestece, aşa d-lor după datorii să aibă a ni pomeni pe noi, şi pe moşii şi părinţii noştrii, şi pe acest zapis al nostru să aibă dli a-şi faci ispisoc domnii de întăritură, şi i-am dat dli toate diresele ci am avut pi aceste moşii la mâna dsali şi pentru mai adivărată credinţă am şi iscălit şi noi cu mâna noastră,

şi am pus şi pecete noastră, şi s'au ıscălit şi alţi cinstiţi boeri carie s'au întâmplat.

U Ias velet 7242
Apr. 20.

Costandin Costin Neniul biv vel paharnic

[Pecete]

Insă pentru pomenire părinţilor noştrii şi a frăţănemimeu lui Ion i altor răposaţi fraţi şi surori să aibă a face ori la bisăricili dumisali, însă aiure pe tot anul câte 40 de sfinte leturghii, însă câţi ar ajuta Dumnezău neamului Dsali a stăpâni şi a ţine această moşie.

Iscălit Costandin Costin Neniul biv vel paharn.
Sandu Sturza vel log. i Costandin Rusul vel vornic
Iordachi Cantacuzino vel vornic i Iordachi Rusul vel vornic
Radul Racoviţă vel paharn.

Şi eu Simion Cleschiul uricariul am scris zapisul cu zisa Dsale paharnic şi sănt martur.

Arh. Stat. Iaşi. Tr. 918. op. 1057
Dos. No. 107 foaia 26,

24

Copie.

† Adecă eu Constantin Costin Neniul biv vel Pah[a]r[ni]c dat-am această a noastră adivărată scrisoare a noastră la svinta Monastiri a Niamţului, unde să cinsteşti şi să prăznueşti hramul Inălţării Domnului nostru Isus Hristos ca să fie de bună credinţă că din dumnezăiască răvnă m'am socotit şi m'am îndemnat de am dat acestii svinti mona[a]st[iri] satul Preuteştii din ţinutul Niamţului, după cum ni este şi ni-au fost şi noâ dela Vasilie Vor[ni]c Cantacuzino, încă şi cu o moară ce am făcut-o noi şi cu alt vad de moară. Şi să să ştie că acest sat pe giumatate mi l-au fost dăruit mai sus zisul răpuosatul boeriu pentru pricinile ce dum]nia]lui scrie, iar pe giumătate l-am fost cumpărat dela dumnialui răpuosatul părintile meu

Teodor (sic) Costin Neniul drept t[a]l[eri] 1000 ; şi acest sat fiind pe giumatate al meu mi l-au dat mie întreg când ni-au făcut fraţil[o]r şi surori l[o]r părţi cu diiată dum[nea]lui, după cum arată în diiata dum[i]sale. Deci şi eu acum îl dau întreg acestiia svinte monastiri, ca să-i fie moştenire în veci ; însă dar având şi eu trebuinţele mele şi fiind la scăpătăciune, l-am dat cu această tocmală de mi-au dat şi sf. monastire oareşce bani tl.—[1]).

Noi deci di acum înnainte să fie întru stăpânire svintii monastiri în veci. Şi pentru mai adivarata credinţă mi-am pus pecete şi iscălitura.

(L. P.) Iscăliţi Costandin Costin Neniul
(Pah. K. N.) biv vel Pah[a]r]nic], dăruitoriu

(Cu cernială) dăruitoriu şi vânzătoriu.

În oraşul Bucureştii let 7252 octomvr[ie] i dnia [2]).

Adivărat câ moşie cu morile i vad de moară le închin svintei monastiri, iar vecinii acei moşii îi ert să fie slobozi, în veci ertaţi, după cum i-am fost ertat de mine încă mai denainte după o boală a me gre ; şi m'am lăcomit de am fost întors, Dumnezău să mă erte.

Iscălit Costandin Paharnic

(L. P.) Şi am scris eu Popa Constandin
(P. K. N.) în biseria Golie cu zisa dum[i]sale.

(Cu ceară tari neagră) [3])

Arhiv. Stat. Iaşi Dosar 169, Tr. 545, opis 590, fila 121 verso şi 130

25

15 Maiu 1745.

Milostive şi luminate Doamne, să fii Mărie Ta sănătos ; facem ştire Măriei Tale, că după luminata poronca Mării Tale mergând la nişte moşii anume : Popeştii şi To-

1) Loc nescris în act.

2) Documentul e interesant şi prin aceea că o jumătate din acelaş sat Preuteştii îl donase Const. Costin Neniul la 12 Maiu 7251 nepoatei sale Safta, fiica surori-sa Ancuţa „neavând eu fii din trupu meu" îşi motivează fostul paharnic dania, iar mai departe se spune : „iara pre giumătate de satu de Preuteşti amu vândut-o iaru dumisale nepoatei Safti dereptu (loc alb) lei cu vecini cu tot" etc. (Iorga N., Studii şi Doc. XXII, p. 264-265.

3) Urmează încredinţarea decasteriei mănăstirii Neamţului şi a judecătoriei ţinutului Neamţ.

meştii şi Čoltanii ce săntu la ţinutul Cărligăturii, care moşii săntu a dumisalea ğiupânesii Catrinii Spătăroai, a răposatului Toader Costache ce-au fostu spatar mare şi poroncind Mărie Ta ca să-i îndreptăm hotarăle acestor moşii de cătră alte moşii şi după poroncă viind noi la aceste moşii, am chiemat şi pe dumnialui Constantin Tudori, neguţitoriul, ce să hotărăşte cu aceste moşii, pe din sus cu Obrijenii şi cu Mohorâţii dumisale şi s'au strânsu şi oameni din Popeşti şi din Rădeni şi din Obrijăni.

Şi întăi am cercat hotarul pe din sus despre moşiile dumisale lui Costandin Tudori, având şi dum[nea]lui scrisori şi hotarnică pe moşiile sale în semne şi cercănd hotarăle, s'au găsit pe une locuri şi pietri hotară vechi şi s'au mai înoit şi cu alte pietre hotară de s'au mai îndesit hotarele. Inceputul hotarului satului Čoltanii ce să hotărăşte pe din sus cu Mohorâţii lui Constantin Tudori, s'au pus o piatră în capul hotarului din sus în malul pârâului Ezerelii, în şăsul Bahlueţului, din sus de iazul Neniului.

A doao piiatră s'au pus la dial pe costişe. A trie piatră s'au pus în muche dialului, unde s'au găsit piatră hotar vechiu şi tot în dreptul locului înainte s'au pus şi altă piatră hotar pe podiş. Şi de acolo înainte s'au pus şi altă piatră hotar în muche dialului, deasupra nucului. De acolo mai la vale pe costişe, s'au pus şi altă piatră, unde iaste şi hotar vechiu.

Apoi din vale în ğos să începu *Tomeştii*, alăture cu Mohorâţii şi s'au pus o piatră hotar în sărături pe costişe despre răsăritu, unde s'au găsit şi piatră hotar vechiu. De acolo înainte în muche dialului din ğos de iazul lui Constantin Tudori, s'au găsit iar piatră veche hotar şi s'au înoit şi cu altă piatră hotar nou. De acolo tot în ğos pe podiş înspre codru s'au mai pus şi altă piatră hotar, unde iar s'au găsit piatră hotar vechiu. De acolo tot în ğos înaintea s'au mai pus şi altă piatră hotar în muche dialului, unde se pogoară în vale Glodului; de acolo la vale piste valea Glodului să hotărăsc Tomeştii cu Obrijenii lui Constantin Tudori şi s'au pus o piatră hotar într'un piscu deasupra văii Glodului.

De acolo tot costişe în ğos înspre codru şi la dial s'au mai pus şi o altă piatră hotar în văratic diasupra unui izvor ce merge pe o râpă unde iaste şi o fântână ; deacolo tot podişul la dial, în ğos s'au mai pus şi altă piatră hotar în muche dialului, diasupra Văratecului de lature drumului; de acolo înainte s'au mai pus şi altă piatră hotar în valea Urlii într'un dămbu, între nişte pâlcuri despăine. De acolo la dial şi pe podiş înainte tot în ğos în dreptul locului s'au mai pus şi altă piatră hotar în muche dialului de lature drumului drept Vezunii şi bate drept la vale prin Bahnă şi să sue dreptu la dial prin dumbravă pe din sus de prisacă şi apucă tot muche dialului în ğos înspre codru s'au făcut 7 boure în rând prin dumbravă pe muche dialului până afară în dreptu capul iazului Neniului din Ezer şi s'au pus o piatră în dial în muche dialului ce iasă din Dumbravă şi altă piatră hotar s'au mai pus în capul iazului din dial de drum şi din capul iazului din Ezer merge hotarul dreptu prin luncă care s'au făcut şi 3 boure prin stejeri în rând prin luncă şi tot dreptu prin luncă în ğos la codru şi apoi prin codru tot în dreptul-locului la dial şi la vale până în Şacovăţu. Şi aşa s'au îndreptat hotarele acestor moşii pe din sus pe scrisori şi pe mărturii a bătrâne. Şi după hotărâre am datu mărturie şi la boeri pe Popeşti şi pe Tomeşti şi Čoltani. Şi am dat ačastă mărturie hotarnică şi la mâna dumisale lui Costantin Tudori neguţitorul cum s'au îndreptat pe hotarele vechi şi despre moşiile dumisale Obrijănii şi Mohorâţii ca să-şi facă şi întăritură dela mila Mării Tale, 7253 Mai 15.

Robii Mării Tale Ŭ. Popeşti.
Ianachi Vameş, Sandul Jora, Simion Cheşco Uricarul
S'au poslednit (L. P. G.) L. Balş. vel Logofăt
Constantin Leondari Sulger

Arh. Stat. Iaşi Doc. (Pachet Nr. 98, pp. 581—583).

26

Noi Costandin Mihail Cehan Rac[ov][i]ţ V[oe]voda Boji milosti g[o]spoda[r] zămli Moldavie.

In ştiinţă facem tuturor cui să cade a şti, că iată Domnie Me amu dat şi am întărit svintei monastiri Niam-

ţului pe satul Preuteştii de la ţinutul Niamţului, den ispisocul ce ni-au aratat rugătorii noştri, Nicon igumenul şi cu tot soborul dela această monastire dela Domnie sa Constandin Neculai Vodă, întărit şi cu iscăliturile dumilor sale boerilor celor mari ce s'au aflat la ace vreme la velet 7257 Sept[em]v[rie] 15, scriind într'acel ispisoc, cum acest sat Preuteştii au fost danie svintei monastiri cu zapis din velet 7252 Oct[om]v[rie], dela Costandin Costin Neniul biv vel pah[a]r[nic] de Ţara Româniască, pentru pomenire sa, şi întăreşti acel zapis mai pre urmă şi cu osăbită diiata sa ca să rămâe stătător la Monastire, precum au arătat părinţii călugări şi suret de pe diiata lui Constandin Costin Neniul Pah[a]r]nic] din velet 7254 iscălită de d[-lor] veliţ[i] boeri a Ţării Româneşti, anumi Grigorii Grecianul vel Ban şi Costandin Dudescul vel Vor[ni]c şi Barbul Văcărescul vel Logft. şi Constandin vel Cluc[e]r şi vrănd părinţii călugări de Niamţu a stăpăni acel sat, i-au fost oprit dum[nea]lui Sandul Sturza biv vel Logft, puind pricină că este a dum[i]sale, dar cercând părinţii călugări în Ţara Româniască au aflat pricina cum că Iosif Comisul, fiiastrul lui Costandin Costin Neniul Pahr. viind el aice la Moldova si văndă o samă de moşii a vitrigu-său, au fost luoat 300 lei dela dum[nea]lui logft. Sturza den preţul acelui sat Preuteştii ce l-au fost neguţat cu dum[nea]lui neştiind că esti danie dela vitrigul său monastirii Niamţului; iar dacă s'au înştiinţat Costandin Neniul Pah[a]r[nic], au triimis acei bani 300 lei iar înapoi la călugării dela această monastiri ca si-i dei dum[i]sali logft. Sturzii de unde îi luoase fiiastrul său Iosif Comisul şi călugării i-au dat dum[i]sale logft. Sturzii.

Dar dumnialui logft Sturzea deodată nu i-au fost priimit răspunzind că acel sat îi este dum[i]sale schimbătură de cumpărătură dela Neculai Hrisoverghi biv vel Ban, fiind atunce vel Cluc[e]r. Pentru care Domnia Sa Costandin Vodă după zapisul de danie lui Costandin Costin Neniul Paharnic, ci s'au aflat întărit şi cu diiata sa după dreptate ce s'au căzut, au dat satul Preuteştii în stăpânire mon]a]st[irii] Neamţului şi s'au priimit şi dum. logft. Sturza de ş'au luoat banii acei 300 lei dela călugări

denainte divanului Domnii Sale, rămăind dela giudecata divanului să apuce dum. logft. Sturza pe Hrisoverghi Banul să-şi caute cu dănsul; şi Hrisoverghi de va ave ceva a răspundi asupra călugăril[o]r de Niamţu, să răspundă la divanul domnesc. Drept acee dar şi Domnie Me văzind aceli scrisori întemeiati ce au aratat călugării de Niamţ pre acest sat Preuteştii şi cunoscănd dreptate ci are svinta Monastire, asemine şi dela Domnie Me am dat şi am întărit svintii monastiri Niamţul pre acest sat întreg Preauteştii dela ţin[u]t. Niamţului ca să fie şi dela Domnie Me driaptă ocină şi moşie şi danie şi uricu şi întăritură cu tot hotarul şi cu tot venitul, neclătit în veci, stătătoriu la svănta monastire şi nimene altul să nu să amestice. Aciasta facem ştire.

Ghen[a]ri, 7260.

Iscălit Noi Costandin Voevoda

(L. P. G[os]pod)

Iconomičasca decastirii a sf. Monastiri Niamţu i Săcul. Copia ačasta după posleduirea ci i s'au făcut din cuvânt în cuvânt, fiind întocmai cu cel în orghinal document, să încredinţază cu iscăliturile cuviinčoasă. An. 1837, Ghenari 3 zile, Mardarii Arhimandrit; Stareţ S. M. Niamţu i Secul. Natanoil____[1]) Calinic Iconom. Grigorie Cămăraş, Nichifor,____________[2]

Arh. Stat. Iaşi. Dos. No. 169, Transport. 545, opis 590, filele 120 şi 131.

26

28 Octombrie 1811.

Inaintea noastră la obşteasca adunare a divanurilor, sau ğudecat Dumnealui Cluc[er] Dinul Negruţă pretendirisitoriul moşii Sărăuţii cu sat din ţân[u]t[ul] Hotiniului, cu cuvioşia sa arhimandritul Meletie, Egumen[u]l Mănăstirei Precista din Tărgul Ocnei, ce stăpânea satul Şărăuţii subt nume că ar fi tot satul făcut numai pe moşie Vladična a mănăstirei; pricina fiind întracest chipu: D-lui

1) Indescifrabil.
2) Urmează ineredinţarea Jud. ţinut Neamţ.

Clucer, spre dovadă că cu adevărat are moşia Şărăuţii la ţân[ū]t[ul] Hotinului moştenire dela Gavrilaş Neniul vtori log[o]f[ă]t, strămoşul Dumi[s[ale] de pe maică, şi cu ačastă moşie Şărăuţii este alăturea cu moşia Vladična a mănăstirei, au scos scrisorile aceste: „Ispisoc din 7141 Oc[tom]vr[ie] 6 a Domnului Alexandru Ilieş V[oe]vod: pren care arată că satul Şărăuţi din ţinutul Hotinului au fost domnescu şi l-au dăruit credinčos boeriului Domnii Sale Neniul Vornic, ca să-i fie dreaptă ocină şi moşia lui, şi moştenitorilor săi nestrămutat în veci.

„Carte din 7142 Mart 7 dela Cehan vel Vornic şi alţi boeri, cu cuprindire că înainte lor au arătat Turcul ce au fost stolnic, un zapis dela Domnul Barnovschi V[oe]vod pe satul Şărăuţii, ce-au fost de ocol Hotinului, de dare; însă acel sat Şărăuţii au fost dat de Alexandru Ilieş V[oe]vod lui Neniul Vornic, precum au văzut la Neniul Vornic şi drese dela numitul domnu, şi fiind că Turcu č-au fost stolnic, s'au dovidit atuncea că n'au stăpânit nici o zi acel sat, nici au avut mărturie cine au scris zapisul şi s'au cunoscut că au fost făcut de Barnovschi V]oe]vod, în Ţara Leşască, iar Neniul Vornic l-au avut satul în stăpânire nestrămutat, s'au învoit între dânşii, adică au dat Neniul vor[ni]c doi cai buni de preţ 50 de galbeni, şi au luat dela Turcul stol[ni]c zapisul acela, şi fiind că au fost bună acea tocmală între dânşii i-au dat acei boeri carte de mărturie ca să-i fie Neniului Vor[ni]c de mare credinţă.

„Copie adiverită de Clucer Pavăl Debrič, tălmaciul divanului, de pe ispisocul sirbescu din 7143, August 28 a domnului Vasile V[oe]vod, care ispisoc sirbescu să află la d-lui sărdar Ioniţă Prăjăscul asupra moşiei d-sale Stăucenii tot la ţânutul Hotinului, ce se megieşeşte la o parte cu moşiile Şărăuţii a Cluc[e]r[u]lui Dinul, şi Vladična a mănăstirei. Acest ispisoc numind în semne fireşte nestrămutate pe unde au fost din vechiu despăţirea Stăucenilor despre moşiile megieşite, şi pe unde au pus atuncea stâlpi de piatră hotară, arată dela un loc într'aceste cuvinte, şi merge hotarul drept în matca văi Cerlina şi apucă matca în sus pin capul Crăsteştelor, (care moşie Crăsteşti este din sus de Şărăuţi) şi valea Potoleanului

desparte hotarul despre Crăsteşti, şi tot matca aceii văi până la hotarul Şărăuţilor, şi acolo de către Şărăuţi, şi de către Vladična s'au pus doi stâlpi de piatră, unul de o parte de drum, şi altul de altă parte: de acolo drept peste câmpu şi peste valea Uhareiului, pe din sus de hotarul Nădăbăuţilor, până la alt stâlpu de piatră, ce iaste în mijlocul capetelor a ţarinilor Nădăbăuţilor, şi a Stăucenilor. De acolo la alt stâlpu de piatră din sus de Struica şi drept peste valea Derenovăţului în vârful dealului despre Nădăbăuţi, unde vin şi ţarinile Dumenelor în deal. De acolo dealul în ğos mergând prin alte sămne hotară, până la locul dintăiu de unde au fost început încongurare aceii moşii Stăucenii.

„Ispisoc din 7153 „april 19„ a Domnului Vasile V[oe]vod, că cu cuprindire, că s'au giudicat înaintea Domniei Sale, şi a boerilor ţării, Neniul Vor[ni]c cu cneghina Vartic pentru un iaz ce zicea Vartic că are giumătate dintra'cel iazu, şi cum că agiunge hotarul Crăsteştilor pănă la părăul Poleteanului pentru care numitul Domnu au trimis întăiu pe Bolirianul [1]) Uricariul, de au cercetat cu oamenii buni şi au dat mărturie lui Neniul Vor[ni]c, precum au aflat, că Vartic nu are nici o treabă la acel iaz. După aceia iarăş s'au giudicat înaintea Domnului, şi a boerilor pentru acel iaz. Şi au trimes al doilea rând pe Gavrilaş biv log[o]f[ă]t, de au cercetat şi au dat mărturie lui Neniul Vornic că aseminea au aflat că Vartic nu are treabă la acel iazu. Şi pentru hotarul satului Şărăuţii, şi au triimes iarăş alţi boeri pe Popăscu părcălabul, Bălan Comisul, Triiandafil Părcălabul şi ____ [2]) carii au cercetat uricul vechiu a satului Crâsteştii ce scria în semne, şi au găsit că nu agiunge hotarul Crăsteştilor până în valea Politeanului şi pănă unde scrie uricul Crâsteştilor. Boiereii rânduiţi au pus semne şi întăreşte ispisocul să aibă a ţinea Crăsteştii până unde le scrie uricul cel vechiu în semne. Iar Neniul vornic să ţie satul Şărăuţi până unde i-au hotărât boerii rânduiţi şi să nu aibă a să mai trage ace giudecată nici odată în veci.

1) Desigur „Borileanul" sau „Borăleanul".
2) Indescifrabil.

„Ipsioc din 7175„ Genar 15, a Domnului Ilieş Alexandru v[oe]vod, prin care întăreşte lui Gavrilaş Neniul vtori log[o]f[ă]t stăpânire asupra satului Şărăuţii care au fost de demult Domnescu ascultând către ocolul târgului Hotinului. Care sat cu ispisoc de miluire l-au avut Neniul ce au fost log[o]f[ă]t, tatăl lui Gavrilaş Neniul vtori log[o]f[ă]t. Dania dela părintele Domniei Sale Alexandru Ilieş v]oe]vod: adică acel de mai sus pomenit domnu, scriind, să-i fie şi dela Domnie Sa acest sat danie şi miluire, şi să-l stăpânească vtori log[o]f[ă]t Gavrilaş sin Neniul ce au fost log[o]f[ă]t, şi moştenitorii săi în urmă cu bună pace în veci, luând tot venitul din tot locul.

„Mărturie hotarnică din 25 Avgust acestui anu 1811" iscălită de stol[ni]c Ioan Cheşcu şi cu jic[ni]cie]r Costea Vasiliu: ce au fost rânduiţi prin cartea divanului hotarnici, carei scriu, că mergând la starea moşiilor, acolo au fost de faţă domnului Manolachi Negruţ, frate şi vechil din partea Cluc[e]r]u]lui Din[u]l cu scrisorile moşiei Şărăuţii. „vechil din partea mănăstirei Precista dela Ocnă, cu scrisorile Vlădičnii moşia mânăstirei, cum şi vechil din partea dum[ne]lorsale boerilor Bălşăşti, cu scrisorile moşiei Nădăbăuţii au rădicat plan cu meşteşug inginerescu întocma după starea locului, închipuind fiinţa moşielor după stăpânire, din vreme când să ţinea de Turci, adică Şărăuţii şi Vlădična ca cum ar fi un trup de moşie. Cum s'au stăpânit de Turci tot locul supt numele satului Şărăuţi, având osebită despărţire cu mai din sus despre moşia Zarujenii a dumisale hat[man] Neculai Stratulat şi din gios despre moşie Nădăbăuţii a dum[ne]l[o]r sale boerelor Bălşăşti, apoi vrând să să lumineze hotarnicii pe unde poate să fie despărţirea hotarului între Şărăuţi şi între Vladična au cercetat întâi să găsască hotarele moşiei Stăucenilor ci le scria ispisocul acel din 7143 avgust 28, a domnului Vasâli V[oe]vod: că sânt despărţitoare Stăucenilor despre Şărăuţi, Vlădična şi Nădăbăuţi, şi au aflat valea Potoleanului sau Poleatinului, drumul, i valea Uhareiului şi piatra vechi din sus de Struica. Iar acele două pietre, una deoparte de drum şi alta de altă parte, care dovedescu că au fost colţul Şărăuţilor de cătră Vlădična la capi-

tele acestor moşii despre amiază zi nu le-au găsât. Deci măcar că pietrele lipsăscu, dar fiind dovadă, că acolo unde loveşte capitele acestor două moşii în coastele Stăucenelor, este drumul sămn de dispărţirea hotarului între dânsâle, au mai cercetat să mai găsască niscaiva sămne vechi de dispărţirea hotarului între aceste două moşii, şi au găsât un părâu ce iase dintr'o fântână despre amiază noapte trecând cu curgere sa pren mijlocul satului. Şi să va găsî în una din bălţile ce sânt pe aceste moşii, Vlădična şi Şărăutii, care părâu l-au mărturisât atât lăcuitorii din Şărăuţi, cât şi di pren satele megieşite câţi au fost oameni bătrâni cu ştiinţă de de mult: cum că îl ştiu din vechi hotaru dispărţitoriu între Şărăuţi şi între Vlădična, au mai găsât hotarnicei şi două sălişti vechi. Una din părâu spre răsărit şi alta din părâu spre apus, mărturisite tot de acei bătrâni precum ştiu că siliştea despre răsărit s'au numit Vladična şi siliştea despre apus Şărăuţi, şi după aceste trei semne dovedite, anume drumul, părâul şi sâliştele, au făcut hotarnicei despărţire între aceste două moşii, adică: din drum au pus linie pân în gura părâului. De acolo matca părâului în sus, până la obărşia lui, fântână. Dela fântână, linie prin pădure până la capitile acestor două moşii despre miază noapte în marginea moşiei Gherceuţi. Cu aceste scrisori şi dovezi au făcut cerire dumnealui Clucer Dinul se i se de moşia Şărăuţi, dela ţânutul Hotinului în deplină stăpânire sa. Deci s'au zis egumănului, se arăte şi cuvioşiea sa scrisori pe moşie Vladičnei a mănăstirei şi ce are să răspundă înpotriva cererii clucerului şi au răspunsu că pe moşia Vladična alte scrisori nu are decât scrisoare din 7198, a visteresii Alexandra Ursăchioaia, prin care au dat această moşie danie la mănăstire. Alte scrisori vechi şi ispisoace domneşti mai sănt la dumnealor boerii Bălşăşti stăpânii satului Nădăbăuţii, cuprinzându-să tot într'aceli scrisori şi moşia Vlădična, fiind de de mult amândouă tot a unui stăpân. Iar asupra cerirei clucerului, n'are nici o înprotivire, căci din scrisorile clucerului şi din ispisoc moşi Stăucenilor cunoaşte însuşi: că este moşia Şărăuţi osăbit de Vladična şi cum că să megieşăscu amândouă, fără a mai rămânea vreun prepus;

de altfel, adăogind numai că după mărimea celoralalte moşii megieşite, adică Zarujenii din sus de Şărăuţi şi Nădăbăuţii din sus di Vladična —aceste două trupuri de moşii Şărăuţi şi Vladična sînt foarte micşurate. De vor rămânea să fie numai în locul căt să cuprinde acum supt stăpânirea satului Şărăuţii, vrănd adică a arăta cu aciasta, cum că numitele moşii ar fi înpresurate despre cele megieşite : Pentru care i s'au dat răspuns că aciastă pricină nu poate opri cerirea clucerului Dinul asupra moşii dumisale Şărăuţii. Drept aceia prin cercetare ce s'au făcut cu amăruntul, cerirei şi răspunsurilor despre amândouă părţile am giudecat că după cuprindere scrisorelor vechi, vrednice de credinţă ce are Clucer Dinul, moşia Şărăuţii dela ţinutul Hotinului, au fost atuncea a strămoşului său depe maică, Gavrilaş Neniul vtori logofăt, fiiul lui Neniul ce au fost logofăt. Iar acum în puteare dreptăţilor moştenirei, numita moşie rămâne dreaptă a Clucerului şi a neamurilor sale de pe Gavrilaş Neniul şi am hotărât că să ia Clucer moşia în deplină stăpânirea dumisale fără nici o supărare şi fără nici o oprire despre mânăstire. Căci s'au dovedit din scrisorile vechi pomenite mai sus, că moşia Şărăuţi este cu adivărat între moşia Zarujenii a dumisale hatman Neculaiu Strătulat şi între moşia Vladična a mănăstirii Precista din târgul Ocna, şi la capâtul despre amiaze zi să hotărăşte cu moşia Crăsteştii şi cu moşia Stăucenii şi fiind că venitul acestor două moşii Şărăuţii şi Vladična este vândut cu anul la un loc supt numile satului Şărăuţi, s'au hotărât să nu se supere pe orândator din stăpânire satului până la plinire anilor contractului, ce tot venitul acela ce va fi după suma vânzărei în bani se se înpartă drept în două. Pe fiişte care anu, o parte să ia mănăstirea pentru moşia Vladična, şi o parte să ia Clucer Dinul cu neamurile sale, pentru moşia lor Şărăuţi. Iar după plinirea anelor vânzărei, îş va stăpâni fieşte care moşia sa cum va voi fără nici o pricină unul despre altul: Dar pentru că aceste două moşii Şărăuţii şi Vladična să văd mai mici decât altele, şi zice clucer şi mânăstirea, că ar fi înpresurate despre cele megieşite, sânt slobode amândouă părţile a-ş căuta pre drumul cuviincios

îndreptare hotarilor, ca să-şi afle îndestulare dreptăţei. Şi după hotărârea giudecăţei în pricina aceasta s'au dat clucerului Dinul Negruţ, aciastă carte de giudecată cu care să fie volnic a stăpâni moşia Şărăuţii dela ţinutul Hotinului cum s'au arătat mai sus şi a-ş lua venitul ce va fi cu dreptul din tot locul fără nici o supărare nici oprire despre nimenea.

1811 Octombrie 28

Arh. Stat, Iaşi Doc. Pach. 141, Nr. 49.

INDICE DE NUME

PERSOANE, LUCRURI, DREGĂTORII ŞI NUMIRI GEOGRAFICE[1])

1) Cifrele arabe indică paginile în care se găsesc numele citate.

C.

D.

J.

K.

L.

M.

N.

S.

Ş.

T.

Ț.

U.

V.

Z.

ERATA

Pagina	20	rândul	1	пришол în loc de прȣшол.
«	20	«	5	(nota) 15 Maiu 1745, anexa 25, în loc de 13 Mai 1745, anexa 24 bis.
«	21	«	12	ante 1628 în loc de aute 1628.
«	21	«	32	ante 1628 în loc de aute 1628.
«	27	«	6	ante 1629 în loc de aute 1629.
«	30	«	3	дворник în loc de двогник.
«	30	«	1	(nota) semnături în loc de semne.
«	32	«	10	талер în loc de тапер.
«	32	«	12	вишписаним în loc de виш писаним.
«	32	«	14	прѣд în loc de трѣд.
«	32	«	17	имает себе în loc de знает се бе.
«	32	«	17	нарѣденїе în loc de на рѣднїе.
«	33	«	36	пишем în loc de пимем.
	34	«	5	пет на în loc de петна.
«	34	«	7	испѫлно în loc de исѫплно.
«	34	«	7	вѫсталсѧ în loc de вѫстал сѧ.
«	34	«	11	вишписаномȣ în loc de виш писаномȣ.
«	34	«	13	вишпишем în loc de виш пишем.
«	34	«	15	подписахом în loc de под писахом.
«	34	«	15	да с знает în loc de дас знает.
«	36	«	8	pusu-ne-am în loc de presupu-ne-am.
«	36	«	16	1631 în loc de 1641.
«	36	«	23	пѫтрашко în loc de рѫтрашко.
«	36	«	25	подли în loc de доли.
«	36	«	27	вѫїшписанїи în loc de вѫїш писанїи.
«	36	«	30	части вѫїшписанїи în loc de части вѫїш писанїи.
«	36	«	32	том în loc de мом.
«	36	«	34	ȣнкове în loc de ȣнве.
«	36	«	36	вѫїшписан în loc de вѫїш писан.

Pagina	37	rândul	2	глигорчѣ în loc de глигоръѣ.
«	37	«	4	брат în loc de врат.
«	37	«	10	вѫїшписан în loc de бѫїш писан.
«	37	«	28	тѹрчеви în loc de пѹрчеви.
«	37	«	31	тѹрлѹ[и] пакиж în loc de лѹпа киж.
«	37	«	35	два на în loe de двана.
«	37	«	36-37	прѣконѹка în loc de прѣконѹса.
«	38	«	5	нѣнюл în loc de нѣюл.
«	38	«	9-10	ино în loc de и ног.
«	38	«	10	ѹвидѣхом în loc ѹ видѣхом.
«	38	«	11	заплатѹ în loc de за платѹ.
«	38	«	13	вѫїшписанних în loc de вѫїш писаних.
«	38	«	17	вѫсталисѣ în loc de вѫсталисѣа.
«	38	«	17	вѫїшпрѣдреченних în loc de вѫїш прѣд реченик.
«	38	«	18-19	вѫсталисѣ în loc de вѫсталисѣа.
«	38	«	19	вѫзвратили свое în loc de вѫзвратиѩн звѡе.
«	38	«	20	а нне în loc de а не.
«	38	«	21	нарѣденіе în loc de навѣаденіе.
«	38	«	22	инак în loc de и нак.
«	38	«	22	да с[ѣ] în loc de дас.
«	42	«	11	сіѩ în loc de сіѩа.
«	42	«	12	ѹмишает în loc de ѹмишат.
«	42	«	12	тегатис în loc de тегалис.
«	43	«	14	pârâ în loc de judecà.
«	43	«	14	după cuvântul „această“ trebueşte adăogat „pâră“.
«	44	«	15	инимѫ în loc de ин инмѫ.
«	46	«	25	из în loc de иѫ.
«	48	«	20	сѫтворихом în loc de сѫтворнихом.
«	50	«	16	cu frate-miau în loc de eu frate-miau.

PREȚUL 50 LEI